

Casă
veche din
Afumați, la
Muzeul
Satului

4

Cucii din
Brănești,
în
Bulgaria

6

Antonie din
Popești,
domnitor
al Țării
Românești

8

Educație
pentru
cultura
tradițională

12

condeie Ilfovene

Nr. 66 | martie 2023 | Publicație de cultură

Măgurele:

Manifestare aniversară Constantin Brâncuși

(pagina 5)

(pagina 3)

**CJCPCT Ilfov se implică în programul județean
VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS!**

(pagina 7)

**„Dragostea bătut-o-ar vina!”,
spectacol poveste de Dragobete**

Conferința Națională a Liceelor și Colegiilor Pedagogice

prof. Olivia Ignătescu,
director al Liceului Tehnologic
Barbu A. Știrbey din Buftea

În perioada 27-28 ianuarie 2023, a avut loc la Timișoara Conferința națională a liceelor și colegiilor „Locul și rolul liceelor pedagogice în profesionalizarea carierei didactice și în dezvoltarea educației timpurii în România”. La conferință au participat reprezentanți ai Ministerului Educației, ai Parlamentului României, ai universităților reprezentative, Inspectoratul Școlar Județean Timiș, experți în educație, reprezentanți ai asociațiilor de părinți, precum și directori și reprezentanți ai profesorilor din 47 de licee și colegii pedagogice membre ale Asociației Naționale a Colegiilor și Liceelor pedagogice din România (ANCLP), dar și experți ai Centrului pentru Educație și Dezvoltare Profesională „Step by Step” București. Județul Ilfov a fost reprezentat la conferință de Liceul Tehnologic Barbu A. Știrbey din orașul Buftea prin delegarea doamnei director Olivia Ignătescu și a doamnei profesor Mirela Nica, acesta fiind singurul liceu care specializează prin filiera vocațională educatori-puericultori și învățători-educatori. Punctul fierbinte al discuției a fost eliminarea, prin noua Lege a învățământului preuniversitar posibilitatea formării învățătorilor în cadrul profilului pedagogic și păstrând doar specializarea „educator-puericultor”. Reprezentanții liceelor pedagogice spun că este illogic să elimini o specializare care, s-a dovedit, constituie o bază solidă în formarea cadrelor didactice, având drept unic argument faptul că România este singura țară din Uniunea Europeană care mai formează învățători doar cu liceu. După două zile de discuții, în cadrul conferinței de la Timișoara s-a adoptat o rezoluție, speranța fiind aceea că deciziile își vor găsi locul în noua Lege a învățământului preuniversitar. Astfel, s-a propus separarea celor două calificări, învățător și educator, urmând ca liceele să poată forma atât „educator pentru educație timpurie”, calificare care o include pe cea de „puericultor” pentru care insistă ministerul, cât și „învățător”. Învățătorii vor avea, în schimb, obligativitatea să-și continue studiile și să obțină diploma de licență, în caz contrar neputând să se titularizeze. „Suntem de acord să intrăm și noi pe filiera europeană a profesionalizării carierei didactice și să se introducă în

Legea Educației o singură funcție didactică pentru educația timpurie, respectiv educator pentru educația timpurie de la naștere până la 6 ani, ceea ce înseamnă astăzi educator puericultor și educatoare de la grădiniță. Așadar, ceea ce noi astăzi împărțim în două specializări la liceele pedagogice, adică educator-puericultor și educatoare, care în acest moment este la dubla specializare educator-învățător, să fie în viitor o singură specializare pentru educația timpurie, respectiv „educator pentru educația timpurie” care va permite absolventului să lucreze fie în creșă, fie la grădiniță, doar cu liceul pedagogic. Sigur, cu posibilitatea de a urma studii superioare, dar fără obligativitate”, a declarat, pentru „Adevărul”, președintele ANCLP Mircea Berdea. Cât despre posibilitatea de a califica în continuare învățători, semnatele sunt încurajatoare, a apreciat Berdea. „Învățătorul l-am separat de învățător-educatoare, în primul rând pentru că profesia de educatoare intră la educația timpurie, și în al doilea rând pentru că învățătorul, în viitor, și suntem de acord cu acest lucru, nu va mai fi format numai prin liceu pedagogic, ci parcursul va fi: liceu pedagogic – studii de licență. (...) După ce a terminat liceul pedagogic, se poate integra în câmpul muncii, deci poate fi învățător, dar pe perioadă determinată. El poate să solicite și să se ducă la examenul de Titularizare numai după ce și-a obținut licența. Acesta este traseul”, a precizat Berdea. ■

Despre viață și moarte

Viață și Moarte. La prima vedere, două concepte fundamentale diametral opuse, dar în esență profund interconectate. Ne naștem pentru a muri și fără de moarte nu am exista. Între a trăi și a muri se întâmplă viața - cel mai prețios dar pe care o persoană îl poate primi. Tot ceea ce ne înconjoară are viață sau, mai bine spus, are o energie. Ea reprezintă spiritul nostru, sufletul nostru, iar senzațiile pe care le simțim sunt impulsurile pe care acea energie le generează la nivel micro în organismul nostru. De-a lungul timpului, oamenii au dat nume acestor impulsuri, numindu-le emoții, sentimente, care, vrem sau nu, ne ghidează și ne influențează fiecare decizie pe care o luăm. Viața se întâmplă pur și simplu. Este o sumă de experiențe presărată cu emoții și îmbrăcată cu sentimente. Ea este ca o piesă de teatru în care fiecare își joacă rolul și își spune, își trăiește povestea, împrumutând un costum (energie) din recuzita teatrului (Univers). Omul este actorul și regizorul propriei vieți, având liberul arbitru și, astfel, fiecare decizie influențându-l. Pământul este scena noastră, scena vieții, iar noi pășim ca niște actori timizi, începem cu pași mici să avansăm până când ajungem să ne desăvârșim, iar când scopul a fost atins, cortina se lasă, iar noi ieșim din scenă pentru a lăsa loc altor actori care să lase ceva în urmă, pentru că fiecare este dator să lase o urmă a propriei existențe. Astfel contribuim la crearea propriei conștiințe a pământului. El este ca un jurnal sau mai bine zis ca o carte ce înmagazinează povești care lasă amprente în energia lui. Pământul este o colecție de vieți. Poate că trăim pentru a acumula experiențe, pentru a învăța lucruri, pentru ca mai apoi să ne reîntoarcem în Univers și să punem cutiuța noastră, cu tot ce se află în ea, în marea bibliotecă universală, universul fiind ca o arhivă ce conține toată esența vieții din toate timpurile. El ne-a dat viață, iar noi suntem datori să restituim acea energie, energie care nu poate fi distrusă sau creată, ea existând și transformându-se permanent. Astfel, prin moarte, energia se întoarce acolo unde îi este locul, noi contribuim la menținerea echilibrului universal. Oamenii au avut dintotdeauna o pronunțată tendință de a fi superficiali, de a fi egoiști sau ignoranți, de a crede că au destul timp, însă... suntem doar un moment în timp. Nu timpul trece repede, ci noi trecem repede prin timp pentru că tot ceea ce facem este să grăbim totul. Astăzi trăiești cu gândul la weekend, în weekend speră în vacanța care urmează luna viitoare, în vacanță aștepti altceva. Viața este o lungă așteptare. Dar, de fapt, ce așteptăm? Așteptăm să se întâmple viața când ea se întâmplă fix sub ochii noștri și trece pe lângă noi de parcă nici n-am exista. Ne luptăm să învățăm să o trăim,

dar în fond ea ne învață pe noi cât este de scurtă și că singura certitudine reală este moartea. În sens propriu vorbind, opusul vieții este moartea. Majoritatea oamenilor o privesc cu fatalitate, ca pe o finalitate. Dar oare chiar așa să fie? Moartea să fie sfârșitul? Cred că odată cu ea, viața nu se sfârșește, ci se schimbă, ia altă formă. Dacă observăm ceea ce ne înconjoară, vom vedea că există un ciclu, un proces de transformare pentru orice. De exemplu, un copac: înmugurește primăvara, rodește vara, toamna începe să se stingă, iar iarna moare, pare că nu mai are viață. În fapt, el se află într-o stare latentă și așteaptă condițiile propice pentru a răsări din nou. De ce ar fi altfel cu viața omului? Natura creează și tot ea distruge, iar noi trebuie să ne supunem legilor ei nescrise pentru a nu dereglă echilibrul universal. Seneca spunea că oamenilor nu de moarte le este frică, ci de gândul la moarte. În fond, moartea este un moment de trecere, însă gândul conștient că ne va cuprinde la un moment dat ne sperie pentru că nu știm cum va fi, ce vom simți, la ce ne vom gândi și unde vom fi după ce inevitabilul se va produce. Viața ne este dată cu condiția morții, nimeni nu este supus excepției și orice facem ne îndreptăm către moarte. De exemplu, ne hrănim pentru a trăi, dar, paradoxal, acțiunea în sine ne îndreaptă către moarte. Chiar și tu, cel care citești acum acest articol, citindu-l ești cu o clipă mai aproape de moarte. Din clipa în care ne naștem murim câte puțin, cu fiecare acțiune pe care o întreprindem pentru că „moartea nu vine o singură dată, ci cea care ne stinge este moartea din urmă”. (SENECA) Orice început are și un sfârșit și am putea spune că moartea este ușoară, iară viața e grea. Ambele sunt la fel de grele deoarece pe cât de greu este să trăiești, pe atât de greu este să mori, să te desprinzi de viața pe care ai trăit-o. Nu există om care să nu se fi gândit la finalul inevitabil și cu cât ne agățăm mai mult de viață, cu atât negăm ideea morții mai mult. Viața în sine, de fapt trăind, ne hrănim cu speranță. Speranța zilei de mâine, speranța unui trai mai bun, în fond orice fel de speranță. Ea este cea care ne face să trăim zi după zi, în timp ce moartea pare că nu oferă nimic. Așa să fie oare? Fiecare privește moartea dintr-o perspectivă diferită. Unii o văd ca pe un sfârșit, alții ca pe o trecere, dar ea nu este decât condiția vieții, căci fără de moarte nu ar exista viață, este o parte firească, ceva ce trebuie să se întâmple, doar că rațiunea oamenilor, din lipsa cunoașterii de dincolo, a zăgrăvit în culori negre această idee. Totuși, viața este o călătorie către moarte și nu contează cât călătorim, ci cum călătorim, iar moartea este viața în forma ei cea mai pură. ■

Flori Mihalache, PIPP la Grădinița nr. 1 Petrești-Corbeanca

Ne potrivim

Arh. Elena Otilia Cîmpeanu

Ne potrivim ca muntele cu marea
Tu semeț și de neclintit
Eu ca o plajă întinsă până la răsărit

Ca soarele și luna noi ne potrivim
Pe același cer de veacuri cu dor ne întâlnim
Strălucitori și ochii
și fruntea și senină
Când luna-n zori zâmbetul și-l animă

Ne potrivim ca focul și ca apa
Mistuitoare și fierbinte și-este o îmbrățișare
În timp ce ploaia mea-ți cade răcoritoare

Un zâmbet și o lacrimă
Suntem pe același chip
Pentru noi doi natura a creat un singur heruvim
Nu suntem pentru tineri un fel de arhetip
Dar nu-i nimic mai clar:
Noi doi ne potrivim!

Director al Centrului Județean
pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov
Alexandrina NIȚĂ

Condeie ILFOVENE

Editor:
Centrul Român pentru Inițiativă Socială

Editor coordonator:
Cătălin DRAGOMIR

Redactor șef:
George V. GRIGORE

Redactori:
**Cristina ANGHELUȚĂ, Anica POPA,
Iulia GEORGESCU, Marius Florin VĂDUVA,
Alexandru LEOLEA, Livia Andreea NIȚĂ**

Foto: **George V. GRIGORE**
DTP: **Dan DULGHERU**

tipar - **www.tipografiaKLM.ro**

Tel. **0371.084.001**;
e-mail: **condeieilfovene@gmail.com**
ISSN 2601 - 0984; ISSN-L 2601 - 0984
Publicație distribuită gratuit

CJCPCT Ilfov se implică în programul județean VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS!

- Atlasul mondial al obezității 2022, publicat de Federația Mondială a Obezității, prezice că un miliard de oameni la nivel global, (1 din 5 femei și 1 din 7 bărbați) vor trăi cu obezitate până în 2030.
- Descoperirile evidențiază că țările nu numai că vor rata obiectivul OMS din 2025 de a opri creșterea obezității la nivelurile pentru 2010, dar și că numărul persoanelor cu obezitate este pe cale să se dubleze pe tot globul.
- Comparativ cu 2010, cel mai mare număr de persoane cu obezitate se află în țările cu venituri mici și medii, unde în ultimii ani studiile indică o dublare a numărului acestor persoane.
- Raportul prezintă un nou indice de pregătire pentru obezitate și boli netransmisibile, care arată că cele 30 de țări cele mai pregătite au venituri mari, în timp ce cele 30 de țări cel mai puțin pregătite sunt toate țări cu venituri medii și scăzute.
- Există un apel la nivel global pentru a pune capăt neînțelegerii, fragmentării, subinvestițiilor și stigmatizării obezității care conduc la acest eșec sistemic. Guvernele din întreaga lume trebuie să colaboreze cu OMS pentru dezvoltarea unui program global de acțiune împotriva obezitate.

avertizează că adolescenții și copiii obezi prezintă riscuri crescute de a dezvolta boli grave la nivelul întregului organism, de la cele cardiovasculare, endocrine, gastrointestinale, neurologice, pulmonare, la afecțiuni ortopedice, dermatologice, psihosociale, precum și limitări funcționale. De asemenea, obezitatea poate avea impact asupra întregului parcurs în viață al copiilor și prin probleme de sănătate emoțională și mentală, bullying și lipsa încrederii în sine, rezultate educaționale slabe. Prevenirea obezității infantile poate avea rate de succes de peste 80%, oferind șanse mai bune pentru reducerea complicațiilor pe termen lung.

Pornind de la aceste evaluări, Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Promovarea și Conservarea Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Inspectoratul Școlar Județean Ilfov și Asociația „Academia de Sport și Nutriție

Alexander Florescu” (ASNAF) au lansat vineri, 3 martie, în ajunul Zilei Mondiale a Obezității, programul de combatere a obezității infantile „VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS”.

Copiii din județul Ilfov și din Sectorul 2 din București, împreună cu profesori, părinți, reprezentanți ai autorităților locale și invitați au participat la Circul Metropolitan din București, la o dezbatere pe marginea modului în care obezitatea infantilă poate fi prevenită și combătută prin programe de sport și nutriție, cu suportul medicilor și psihologilor. Alături de copii, au participat Alexander Florescu, președintele ASNAF, senatorul Monica Anisie, președintele Comisiei de Învățământ din Senat, reprezentanți ai inspectoratelor școlare Ilfov și București și ai Spitalului de Copii „Dr. Victor Gomoiu”. De asemenea, doamna Alexandrina Niță, directorul CJCPCT Ilfov, susținător al programului, a participat la eveniment. „În România, unul din patru copii are probleme de greutate. Eu cred că educația alimentară este esențială în vremurile de astăzi, în care avem totul la îndemână. În lipsa unui bagaj informațional bogat și corect, copiii noștri își pot face rău singuri. Nu e absolut nicio rușine să învățăm să mâncăm sănătos. Nu sunt doctor, nu sunt nici nutriționist, dar mereu le spun copiilor să mănânce fructe, legume, să adoarmă înainte de miezul nopții și să facă sport. Mulțumesc tuturor celor care au făcut posibilă organizarea acestui eveniment! Voi susține mereu acțiuni care pun sănătatea pe primul loc. Toate proiectele mele au în centru cetățeanul. Mereu mă raportează la oameni și la nevoile lor”, a transmis Hubert Thuma, președintele CJ Ilfov în mesajul prezentat participanților de Hilde Tudora, coordonatorul Departamentului pentru protecția animalelor din cadrul CJ Ilfov. Programul „VREAU SĂ CRESC SĂNĂTOS” înseamnă realizarea, alături de antrenorul Alexander Florescu, a unor programe de antrenament bazate pe exerciții care folosesc greutatea corpului, combinate cu programe de nutriție personalizate. Practicarea exercițiilor fizice este foarte importantă pentru dezvoltarea și creșterea

copilului, îmbunătățindu-i sănătatea. Sportul consolidează scheletul, fortifică inima și plămânii, ajută copilul să-și coordoneze mișcările corpului, întărește imunitatea, echilibrează sistemul endocrin și asigură o stare generală de bine. O alimentație sănătoasă presupune consumul unei varietăți de alimente nutritive, combinate echilibrat la fiecare masă. Prin parteneriatul cu echipa de catering asociată în proiect, copiii vor primi mesele de prânz și cină, găsite proaspăt, cu ingrediente de calitate, sănătoase. Deși orice aliment poate fi încadrat într-un stil de viață sănătos, nu toate alimentele contribuie pozitiv la sănătate și greutate. Obiceiurile sănătoase care încep din copilărie vor fi mult mai probabil urmate pe tot parcursul vieții. În majoritatea cazurilor, erorile alimentare provin din lipsa timpului, iar copiii se îndreaptă spre alimentele de tip fast-food, primesc bani pentru gustări de la magazin, toate acestea conducând la obiceiuri alimentare nesănătoase.

În cadrul claselor de Gastronomie Educativă copiii vor fi învățați să combine alimentele sănătoase, să conștientizeze ce și când mănâncă, care sunt preparatele care dăunează corpului și duc la obezitate și mai ales, cum să aplice acasă aceste informații. Temele pentru acasă ale copiilor nu sunt întotdeauna cel mai plăcut lucru nici pentru părinți, dar nici pentru cei mici, însă prin programul lansat de CJ Ilfov, copiii vor pleca cu temele pentru a doua zi făcute, astfel că acasă vor beneficia de timp liber. Pentru un plan personalizat pentru slăbire sănătoasă, fiecare copil va beneficia de un consult medical de specialitate în cadrul Spitalului Clinic de Copii „Dr. Victor Gomoiu”. La startul programului, imediat după înscriere, fiecare copil va parcurge un set de analize și consultații medicale, astfel încât să fie cunoscute nevoile organismului, capacitatea de efort fizic, intoleranțele alimentare etc.

Dezbaterea a fost urmată de prezentarea practică a unei părți din programul nou lansat și de spectacolul de circ „Alege culoarea”. Programul spectacolului a constat în dresură de cai, acrobații aeriene, jonglerie și numere comice.

Cei peste 1000 de copii s-au bucurat alături de profesorii și părinții care i-au însoțit de acrobațiile dansatorilor, gimnaștilor, antrenorilor și jonglerilor care le-au exemplificat astfel ce înseamnă un corp sănătos. ■

George V. GRIGORE

ANUNȚ

„PNRR-Fonduri pentru România modernă și reformată”
ANUNȚ LANSARE PROIECT: PNRAS-ȘCOALA GIMNAZIALĂ NR. 2 VOLUNTARI
Cod proiect: F-PNRAS-1-2022-1516

Școala Gimnazială nr. 2 Voluntari, cu sediul în orașul Voluntari, B-dul. Dunării nr 51, județul Ilfov, implementează începând cu data de 20.09.2022, Proiectul F-PNRAS din cadrul Programului Național pentru Reducerea Abandonului Școlar, finanțat prin Componenta C15 - Educație a Planului Național de Redresare și Reziliență în România.

Proiectul este finanțat prin Inspectoratul Școlar Județean Ilfov de către Ministerul Educației, în calitate de coordonator de reforme și investiții, în cadrul Componentei 15 - Educație a Planului Național de Redresare și Reziliență al României (PNRR), R3. Reforma sistemului de învățământ obligatoriu pentru prevenirea și reducerea părăsirii timpurii a școlii - 14. Sprijinirea unităților de învățământ cu risc ridicat de abandon școlar.

Perioada de implementare a proiectului este de 36 de luni, care va include 3 ani școlari, respectiv 20.09.2022 - 19.09.2025

Bugetul proiectului este de 175.950€ (870.301,48 lei)

Proiectul are ca scop prevenirea abandonului școlar și reducerea părăsirii timpurii a școlii în Școala Gimnazială Nr.2 Voluntari și, implicit, creșterea ratei de tranziție de la învățământ secundar inferior - gimnazial la învățământ secundar superior - liceu sau învățământ profesional și tehnic.

O componentă importantă a proiectului o reprezintă dotarea sălilor claselor gimnaziale cu display-uri interactive, laptopuri, router wireless și imprimante multifuncționale. În paralel, vor fi desfășurate cursuri de formare a cadrelor didactice care predau la clasele de gimnaziu prin care acestea să dobândească toate competențele profesionale necesare digitalizării procesului de predare-învățare și evaluare.

Obiectivele proiectului sunt:

1. Diminuarea riscului de abandon școlar în Școala Gimnazială Nr. 2 Voluntari cu de la 3,70% până la 0,50% și creșterea ratei de finalizare a învățământului gimnazial de la 96,51% la 98,5% până la finalul anului 2025.
2. Creșterea ratei de participare la Evaluarea Națională la clasa a VIII de la 85% la 90% și reducerea procentului care iau sub nota șase la Evaluarea Națională de la 50% la 45% până la finalul anului 2025.
3. Îmbunătățirea proceselor de predare - învățare - evaluare prin creșterea cu 50% a procentului de cadre didactice din unitatea de învățământ care folosesc mijloace de predare - evaluare digitale și prin creșterea cu 50% a procentului de cadre didactice care folosesc strategii pedagogice moderne la nivelul clasei (instruire personalizată, abordări pedagogice structurate, centrate pe elev) sau de prioritizare a elevilor (programe remediale de grup mic, învățare autodirijată susținută de tehnologie) până la finalul anului 2025.
4. Îmbunătățirea interacțiunii între toți actorii cheie ai ecosistemului școlar: elevi, cadre didactice, părinți, directori, inspectori, reprezentanți ai comunității, reprezentanți ai instituțiilor publice abilitate (DGASPC, Direcția de Asistență Socială, Poliție), astfel încât să se asigure autosusținerea implementării planului de reducere a abandonului școlar.
5. Creșterea timpului de instruire alocat elevilor cu risc de abandon școlar.

Acest proiect va contribui la transformarea Școlii Gimnaziale nr.2 Voluntari într-o școală care să reprezinte un pol de atracție pentru toți elevii ciclului gimnazial din Voluntari, care doresc să își maximizeze șansele de a accede în învățământul liceal prin îmbunătățirea constantă a rezultatelor școlare din clasa a V-a până în clasa a VIII-a.

Manager proiect,
Arsene Iuliana

Conținutul acestui material nu prezintă în mod obligatoriu poziția oficială a Uniunii Europene sau a Guvernului României

„PNRR. Finanțat de Uniunea Europeană - Următoarea Generație UE”
<https://mfe.gov.ro/pnrr/> <https://www.facebook.com/PNRROficial>

„Târg cu tâlc, Mărțișorul, simbol al primăverii”

George V. GRIGORE

Venirea primăverii și Mărțișorul au fost marcate la Muzeul Satului și la cel al Țăranului prin tradiționalele târguri de mărțișor. Inclus pe 6 decembrie 2017 în Patrimoniul Mondial UNESCO, Mărțișorul a fost sărbătorit la Muzeul Satului printr-un târg al meșterilor populari care, prin metode tradiționale, au însușit lemnul, sticla, țesăturile sau semințele de diferite feluri, dând naștere unor fărâme de tradiție și și-au prezentat creațiile sub genericul „Târg cu tâlc. Mărțișorul, simbol al Primăverii”. Muzeul Național al Țăranului și-a așteptat vizitatorii la Târgul Mărțișorului unde tineri, studenți, artiști, meșteri, dar și designeri și arhitecți au conturat, cu inventivitate, diversitatea mărțișoarelor, reușind să schițeze noi forme de mitologie urbană

care folosesc, ca sursă de inspirație, lumea și mitologia țărănească ori imaginează noi forme ale creativității: de la obiectul manufacturat și reciclat, care folosește materiile naturale devenite clasice, la amprenta unui design contemporan, de la eroii desenelor animate și benzilor desenate la personajele lumilor virtuale, imaginate pe o multitudine de materii neconvenționale. Și la ediția din acest an organizatorii și-au propus să sprijine, ca în fiecare an, câteva școli, fundații, asociații, organizații care desfășoară acțiuni cu caracter umanitar pentru copii cu dizabilități și categoriile defavorizate. Oferta gastronomică a inclus produse apropiate de conceptul de bucătărie naturală reprezentată atât de zona rurală, cât și de cea urbană - turtă dulce, prăjituri de casă, miere,

dulcețuri, cozonaci și alte produse de patiserie din Bucovina, Alexandria, Baia Mare și Buzău, Ilfov, ceaiuri și plante de leac din Dâmbovița. ■

Expoziție-atelier Patrimoniul imaterial UNESCO din România și Republica Moldova

Comisia permanentă comună a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO, împreună cu Ambasada Republicii Moldova în România, în parteneriat cu Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti” și Muzeul Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău, a organizat în expoziția-atelier „Patrimoniul imaterial UNESCO din România și Republica Moldova”, deschizând astfel seria de evenimente dedicate împlinirii a 20 de ani de la adoptarea Convenției pentru salvarea patrimoniului cultural imaterial de către UNESCO și marcând, totodată, înscrierea în Lista Reprezentativă a Patrimoniului Mondial UNESCO a „Mărțișorului” (2017) și a „Cămășii cu altiță” (2022). Președintele Comisiei permanente comune a Camerei Deputaților și Senatului pentru relația cu UNESCO, deputatul Ana-Maria Cătăuș, a precizat că prin „mecanismul de implementare și de promovare a Convenției UNESCO suntem îndrumați și suntem încurajați să ne referim la patrimoniul imaterial ca fiind o sursă vie de inspirație, suntem încurajați să respectăm și să protejăm natura. Totodată, deputatul a menționat că „atunci când vorbim de tradiții și ritualuri, de meșteșuguri tradiționale sau de expresii verbale, de artele spectacolului nu putem uita că ele depind, nedeșmințit, de existența umană, care este și cea mai fragilă dintre toate. Patrimoniul cultural imaterial începe cu oamenii și trăiește prin oameni, nu poate exista în afara comunităților care îl creează, interpretează”. „Este un moment aniversar care ne permite să reafirmăm angajamentul României de a continua să acționeze în spiritul Convenției pentru salvarea acestui repertoriu fără egal, al diversității culturale și umane, precum și al expresivității creative a diferitelor comunități”, a subliniat Janina Sitaru, secretar de Stat în MAE. De asemenea, secretarul de Stat din cadrul Ministerului Culturii, András Demeter, a

menționat că „tradiția, indiferent de forma în care am moștenit-o, trebuie, pur și simplu, trăită, asumată”. Ministrul consilier al Ambasadei Republicii Moldova la București, Mihaela Manoli, a subliniat importanța înscrierii cămășii cu altiță în Patrimoniul Mondial UNESCO la finalul anului trecut și a mulțumit tuturor cusătoreșelor care „prin muncă și dăruire au păstrat, de-a lungul anilor, această artă (a coaserei cămășii cu altiță), au făcut-o să renască și să fie cunoscută lumii”. Ambasadorul extraordinar și plenipotențiar, Delegat permanent al României pe lângă UNESCO, Simona-Mirela Miculescu, a precizat, prin intermediul unei intervenții video, că „patrimoniul imaterial exprimă în modul cel mai vibrant și mai autentic posibil universul cultural și simbolic al unui popor.

Vorbim despre o producție care urmărește tipare imemorabile și, în același timp, se află într-o permanentă evoluție care întărește și mai mult sentimentul de mândrie și de apartenență la un popor sau la o comunitate – cheia de boltă a transmiterii către tinerele generații a unor forme de expresii unice”.

În cadrul evenimentului au mai luat cuvântul reprezentantul Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti”, Puiu Costoiu, directorul Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău, Petru Vicol, precum și părintele Nicolae Dascălu, de la Patriarhia Română.

La expoziția-atelier au participat artizani din România și Republica Moldova, care au prezentat tradiția coaserei cămășii cu altiță, meșteri din Macedonia de Nord și Bulgaria, care se ocupă de confecționarea mărțișoarelor, precum și meșterii de la „Șezătoarea București” care au prezentat tainele artei confecționării cămășii românești.

Totodată, reprezentanții Muzeului Național al Satului „Dimitrie Gusti” și ai Muzeului Național de Etnografie și Istorie Naturală din Chișinău au expus obiecte de patrimoniu în foaierea sălii Regele Mihai I (sala de plen) a Senatului României. ■

O casă veche din Afumați, găzduită de Muzeul Satului

Situată într-o zonă de câmpie, la 15 km distanță de București, localitatea Afumați se încadrează în categoria satelor de tip adunat, cu case dispuse de o parte și de alta a drumului principal, cât și a numeroaselor ulițe care o alcătuiesc.

Principalele ocupații ale locuitorilor comunei au fost agricultura și creșterea animalelor, iar vecinătatea Capitalei și intensificarea procesului de urbanizare a zonelor limitrofe ale acesteia au creat și oportunitatea unei activități comerciale dezvoltate.

Gospodăria familiei Dobrițoiu din Afumați, construită în anii '20 (și renovată în 1939 conform inscripției realizate din tencuiala în relief, în stânga intrării principale a casei), a fost donată Muzeului Satului în anul 2011. Ansamblul este compus din casă, grajd pentru bivoli, hambar de porumb și bucătărie de vară. Tehnica de construcție este specifică zonelor de câmpie și podiș, cu pereții din împletitură de nuiele pe furci din salcâm sau stejar, cu lipitură de pământ. Toate acoperișurile au avut inițial învelitoare de țigla, doar casa fiind ulterior modernizată printr-o învelitoare de tablă. Podelele încăperilor sunt lipite cu lut, tavanele realizate din șipci făcute (cu excepția bucătăriei), iar pereții interiori sunt lipiți cu lut și vâruși.

Planul casei urmărește specificul Câmpiei Dunării, desfășurându-se pe orizontală și cuprinzând tinda – prin care se face accesul în locuință – camera curată (spre drum), camera de locuit și bucătăria. Sistemul de încălzire este reprezentat de sobele din cărămidă prezente în camera de locuit și în bucătărie. În interior, se disting mobilierul de influență orășenească și ștergarele de pe pereți, care dau o notă distinctă spațiului de locuit. ■

Bal mascat în Muzeul „Micul Paris”

Ca-n vremurile bune, Muzeul „Micul Paris” de pe strada Lipscani din București a găzduit la sfârșitul lunii februarie marele bal mascat - „Masquerade à la Paris”. Cei care au dorit au urcat în mașina timpului și au călătorit în strălucitoare epocă a balurilor mascate, în acei ani nebuni dintre războaie, în acele zile euforice ale Carnavalului care se ținea înainte de intrarea în Postul Paștelui și care culmina la Paris cu sărbătorescul „Mardi Gras” de dinaintea Miercurii Cenușii (corespunzător cu „Lăsata secului” de la noi). Era pe vremea când frumusețea și limbajul manierelor, jocul și bucuria autentică se împleteau cu ludice încălcări ale codurilor sociale și cu etalarea unor costumații surprinzătoare. Era cea mai așteptată perioadă a anului, apogeele distracției și prilej de provocare a

calambururilor. Așadar, și la București, „Masquerade à la Petit Paris” a fost un eveniment în spiritul elegantelor carnavaluri și baluri mascate din vremurile interbelice. Garderoba muzeului-gază a stat la dispoziția petrecăreților, care au putut închiria ținuta. Au fost posibile și ținutele de seară elegante contemporane, însă s-a recomandat cu tărie purtarea măștilor pentru a da viață unor noi personaje, altor înfățișări, altor chipuri. Gazda a ambientat spațiul muzeu în fermecătorul decor de început de secol XX al „Micul Paris” de altădată și a ispitit deschiderea evenimentului cu un concert live al cvintetului „Akustik Strings”, dar și cu un bufet sofisticat, servit cu tacâmuri de argint, la lumina lumânărilor, pe bază de delicatose și vinuri franțuzești. ■

George V. GRIGORE

Participare românească la carnavalul de la Veneția cu spectacolul „Teatrul măștilor”

Institutul Român de Cultură și Cercetare Umanistică de la Veneția, în colaborare cu Compania teatrală Pantakin, a organizat în luna februarie patru reprezentații ale spectacolului „Teatrul Măștilor”, în cadrul Carnavalului de la Veneția. Spectacolul „Teatrul Măștilor”, care a avut premiera în octombrie 2022 la Teatrul Dramatic „Elvira Godeanu” din Târgu Jiu, este un experiment teatral care aduce în prim plan commedia dell'arte: „Într-o zi, într-o mică piațetă, care simbolizează toate piețele publice din lume, sosește o extraordinară, binevenită, binecuvântată trupă de comici. Compania Nemaipomeniții pune în scenă pentru public o extraordinară călătorie în universul commediei dell'arte. Publicul se va cufunda în lumea fascinantă a teatrului, în acel univers care astăzi este considerat teatrul modern”, explică regizorul Michele Modesto Casarin. ■

Măgurele

Manifestare aniversară Constantin Brâncuși: „Viața mea a fost un șir de miracole!”

George V. GRIGORE

Cu ocazia celei de-a 147-a aniversări de la nașterea sculptorului Constantin Brâncuși, Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean de Conservare și Promovare a Culturii Tradiționale Ilfov, în parteneriat cu Primăria orașului Măgurele și Centrul Cultural din Măgurele a organizat manifestarea culturală „Constantin Brâncuși: „Viața mea a fost un șir de miracole!”.

La Conacul „Ioan Oteteleşanu” din Măgurele au avut loc vernisajul expoziției de fotografii pe această temă și lansarea volumului „Brâncuși – mon Amour!” de Claudia Motea.

Doamna Alexandrina Niță, directorul Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, a vorbit despre opera unicat a marelui Brâncuși. Primarul orașului

Măgurele, domnul Narcis Constantin, a împărtășit câteva momente de legendă din istoria conacului care a găzduit evenimentul, iar arhitectul Ruxandra Nemțeanu a împărtășit câteva din tainele procesului de restaurare care a reintrodus în circuitul cultural generosul spațiu. Vicepreședintele UZPR Miron Manega – un adevărat „brâncușofil” - a abordat un unghi de vedere universal asupra trecutului și viitorului operei brâncușiene.

Doamna Carmen Bobocescu, expert la Institutul Cultural Român, a făcut un

strălucit „laudatio” volumului „Brâncuși – mon Amour!” al Cludiei Motea și a invitat publicul la o vizită prin Conacul „Ioan Oteteleşanu”, proaspăt restaurat și revalorizat.

Întreaga atmosferă a fost completată cu muzica cvartetului de coarde „Anima”, care a interpretat un repertoriu din opera lui Ciprian Porumbescu și George Enescu. Inspirat de cartea „Brâncuși, dragostea mea!”, a Cludiei Motea, la Centrul de Cultură din Măgurele au avut loc spectacolul multimedia „Brâncuși, dragostea mea!”, care a adus în prim plan marile iubiri ale lui Brâncuși, cu femei celebre care i-au fost și muze: Margit Pogany, Maria Tănase, Eileen Lane, Peggy Gugenheim, Madame Leonie Ricou, Maria Bonaparte, Cella Delavrancea, Baroneasa Renee Irana Frachon și Milița Petrașcu. Toate cele nouă personaje feminine au fost interpretate de actrița Claudia Motea, care dovedește o adevărată performanță artistică, printr-o doză magică de talent și dăruire, în crearea diversă a acestor personalități complexe. Astfel am văzut un spectacol fascinant, în regia semnată de Beatrice Rancea, care aduce în prim plan adevăratele povești de iubire din viața marelui artist, trăite în atelierul din Montparnasse și care sunt menite să ajungă la sufletul cât mai multor spectatori!

Aplauzele numeroase audiențe și reverențele de final au confirmat valoarea actului artistic! „E un spectacol original, necesar, dinamic și expresiv din toate punctele de vedere, care se adresează și publicului informat și celui profan, deoarece conține o mare doză de magie recreând portretul unui geniu. După spectacol, am avut inima plină”, avea să scrie criticul de teatru Dinu Grigorescu. ■

Ziua Brâncuși la Casa Artelor Dinu Lipatti

Casa Artelor Dinu Lipatti a marcat a II-a ediție a evenimentului Ziua Brâncuși, prin Conferința „Brâncuși între Orient și Occident” susținută de unul dintre cei mai importanți experți în domeniu – istoricul de artă Pavel Șușară. Ziua Constantin Brâncuși este sărbătorită în fiecare an la data de 19 februarie, când este marcată ziua nașterii marelui sculptor român, evenimentul fiind celebrat din anul 2015 când a fost promulgată legea pentru declararea Zilei Brâncuși drept zi de sărbătoare națională. Specializat în istoria artei contemporane, Pavel Șușară este autorul unei monografii importante despre opera pictorului Brâncuși, un sculptor de la Răsărit (premiul Lucian Blaga al Academiei Române) și al Monografiei „Lumea lui Aurel Jiquidi, dar și poet având câteva volume de poezii publicate, pentru care a primit un premiu al Uniunii Scriitorilor din România în 1996. Este președinte al Asociației Experților și Evaluatorilor de Artă din România.

În 2018 a deschis în București Muzeul de Artă modernă și contemporană Pavel Șușară (MAMCO Pavel Șușară), instituție privată care promovează arta românească modernă și contemporană.

De asemenea, în Salonul de Muzică al

Casei Lipatti a avut loc recitalul de muzică și poezie intitulat „Despre păsări și pietre” dedicate personalității genialului Brâncuși și susținut de marele flautist Ion Bogdan Ștefănescu alături de discipola sa, flautista Carla Maria Stoleru.

În program au fost lucrări semnate de Carmen Petra Basacopol, Violeta Dinescu, Doina Rotaru, Carmen Maria Cârnelci, Dan Buciu, Dan Dediu, Ion Bogdan Ștefănescu, Horațiu Rădulescu și Theodor Gheorghiu. Versurile aparțin lui Ion Bogdan Ștefănescu.

Ion Bogdan Ștefănescu este prim flautist al Filarmonicii „George Enescu”, prof. univ. dr. habil. la Catedra de Flaut a Universității Naționale de Muzică din București și solist al Filarmonicii „Banatul”, Timișoara. Ion Bogdan Ștefănescu cântă pe un flaut Muramatsu de 18K. ■

Turnee culturale peste hotare

Cucii din Brănești la a XXIX-a ediție a Festivalului Internațional al jocurilor cu măști din Bulgaria!

✍ prof. Marius-Ovidiu Sebe

Grupul Cucilor din Brănești, care activează în cadrul Asociației Culturale Brănești, a participat la cel mai mare festival internațional al jocurilor cu măști din Bulgaria. Festivalul „Surva”, organizat în orașul Pernik, s-a desfășurat la sfârșitul ianuarie și a stabilit un nou record de durată și participanți. Pentru prima dată, festivalul s-a desfășurat trei zile consecutive, timp în care au defilat peste 160 de grupuri și aproximativ 10.000 de actanți, stabilind un nou record și titlul de cel mai mare festival internațional din Bulgaria și din această parte a Europei. Festivalul jocurilor cu măști „Surva” este organizat de Municipiul Pernik și fundația „Kultura Pernik” cu sprijinul financiar al Ministerului Culturii și al „Fondului Național pentru Cultură”, sub patronajul președintelui Republicii Bulgaria Rumen Radev, care de altfel a fost prezent la festivitatea de deschidere. Pe lângă grupurile din Bulgaria, la paradă au participat și grupuri din mai multe țări europene cum ar fi Grecia, Serbia, Italia, Slovenia, Albania, Macedonia de Nord, Muntenegru și Croația. România a fost reprezentată de Grupul Cucilor din Brănești, care a participat la acest renumit festival pentru a cincea oară. Cucii au prezentat ritualul tradiției lor adaptat la parada stradală și un colaj de dansuri specifice comunității susținut de grupul de dansuri tradiționale „Trușanca”. Delegația din Brănești a fost extrem de bine primită, iar prestația

artistică apreciată de întreaga asistență, inclusiv de turiștii străini prezenți la eveniment. La seara interculturală a grupurilor participante, delegația noastră a impresionat prin prezentarea unui moment de dansuri și muzică românească specifice Brăneștiului.

Toți conducătorii grupurilor străine prezente la festival au fost primiți la palatul municipal de primarul orașului Pernik, domnul Stanislav Vladimirov și medaliați cu medalia festivalului Surva. La această întâlnire a participat și președintele Federației Europene a Orașelor Carnaval, domnul Lars Angel, și delegați ai mai multor „orașe carnaval” din Europa, orașul Pernik fiind membru al acestei federații. Cu această ocazie reprezentanții cucilor din Brănești au stabilit contacte pentru viitoare colaborări interculturale cu reprezentanți ai unor orașe carnaval.

Foto Marius Pistrui

Cucii din Brănești se mândresc deja cu un important palmares al participărilor la numeroase festivaluri internaționale din țări ca Bulgaria, Albania, Serbia, Elveția și Italia (Sardinia), promovând cu cinste tradițiile Brăneștiului și România. Transmitem mulțumirile noastre Primăriei Brănești, respectiv domnului primar Nicolae Cismaru și Consiliului Local Brănești, care au susținut participarea cucilor la acest renumit festival în cadrul proiectului pentru păstrarea și promovarea tradiției cucilor din Brănești. ■

Tradiții și obiceiuri

Lăsatul Secului de brânză și Cucii

De câțiva ani buni particip cu bucurie la Festivalul „Ziua Cucilor” care are loc în localitatea Brănești din Ilfov. Este singurul carnaval mascat din apropierea capitalei și are farmecul lui. Organizatorii sunt și bune gazde, reușind să dea evenimentului o anvergură europeană. Pe lângă grupuri folclorice din întreaga țară, au fost invitate trupe de mascați din țări învecinate, cu tradiții asemănătoare, precum bulgarii, grecii, ucrainenii, italienii etc. Și... ca un făcut... firea mea de artist îmi joacă feste și uit data la care loc evenimentul. Pentru aceasta, președintele Asociației Culturale din Brănești, profesorul metodist Marius Ovidiu Sebe, mi-a spus că este simplu: trebuie să știu doar când este Lăsatul Secului de brânză! Bravo! Dar când este? Lăsatul Secului de brânză are loc cu o zi înainte de intrarea în Postul Paștelui și reînvie tradiții păstrate cu de-a lungul timpului. În această zi se mai poate mânca de dulce, dar după aceea credincioșii vor începe să postească.

„Prezentă atât în calendarul popular, cât și în cel bisericesc, străvechea sărbătoare păgână, prag cosmic al trecerii de la iarnă la vară, Lăsatul Secului a fost adoptat și adaptat de creștinism, ca ultimă treaptă pregătitoare înainte de smerenia Marelui Post, păstrându-și farmecul obiceiurilor arhaice, dar căpătând noi valori, întru spirit, prin morala creștină”, spun specialiștii în foclor. Lăsatul Secului înaintea Postului Paștelui păstrează acte rituale specifice unui început de an agrar celebrat la echinocțiul de primăvară. În Muntenia, de Lăsatul secului, se prepară plăcinte cu brânză dulce și stafide care se oferă soacrelor, ca relațiile să rămâne dulci în timpul Postului Paștelui. În duminica Lăsatului Sec de brânză se oferă copiilor nevoiași șapte sticle de lapte, reprezentând cele șapte săptămâni ale postului. „Întrucât postul privește trupul, dar mai ales sufletul,

acum este vremea iertăciunilor. Vecinii, rudele, cunoscuții se vizitează și își cer iertare unii de la alții, pentru ca să intre curați în post. Această zi este numită și „Duminica izgonirii lui Adam din Rai”. Desigur, semnificația este că noi retrăim simbolic momentul pierderii Raiului, pe care l-am putea recâștiga, tot simbolic, prin post”, explică părintele Paul Tudorache din parohia Sf. Cuvioasă Parascheva din Călărași. În seara de Lăsatul Secului are loc Uralia. Obiceiul este păstrat la oraș, dar mai ales la țară, în satele și comunele din Bărăgan.

În dreptul fiecărei gospodării, copiii și tinerii aprind focuri mari din cauciuc, în fața caselor. Femeile aduc celor din preajma focului gogoși, colăcei și ouă fierte în ideea ca în anul acela să aibă parte de pui. Se crede că prin aceste practici, oamenii se curăță de duhurile rele. „Este un obicei care se practică în ziua de Lăsatul Secului. În timp ce în această seară în case se petrece, pe străzi, copiii și tinerii aprind focuri mari, în jurul cărora se strâng cete-cete, între care se stabilește un dialog satiric similar „strigării peste sat” din alte zone, batjocorindu-se acele fete bătrâne și flăcâii care nu au avut curajul să întemeieze familii” ne spune Simion Florea-Marian în cartea sa. Focul, simbol al purității și al primenirii, al arderii resturilor iernii și nașterii primăverii s-a făcut diferit de-a lungul timpului. „La sfârșitul secolului al XIX-lea se lega de cumpăna puțului câte o

dihoniță de păcură, o aprindeau și lăsau găleata în puț, ca astfel dihonița aprinsă să rămână suspendată în aer până se consumă”, scrie Simion Florea-Marian în lucrarea „Sărbătorile la români”.

Cucii se pregătesc și ei de sărbătoare, cu măști de carton „În Dobrogea și satele din șesul Dunării și din jurul Bucureștiului, la Lăsatul Secului se mai fac și astăzi Cucii. Obiceiul Cucilor este un joc de carnaval cu măști. În el regăsim importante reminiscențe de rit agrar, legate de începutul anului nou de primăvară”, explică Doina Ișfanoni, cercetător științific și etnograf. La Brănești, tradiția Cucilor este unanim recunoscută. Deveniți celebri pentru festivalul spectaculos care are loc în comunitate, Cucii din Brănești au ajuns la cele mai importante manifestări internaționale. „În România, obiceiul Cucilor a fost și este încă activ în unele localități din Dobrogea și Muntenia: Brănești - Ilfov, com. Dorobanțu, com. Mânăstirea, com. Cuza-Vodă, com. Al. Odobescu, com. Vâlcelele - jud. Călărași, Lipnița - jud. Constanța (având corespondenți Kukerii din Bulgaria: Kalipetrovo - Silistra, Boianovo - Iambol, dar și Arapides din Monastiraki - Drama din Grecia). Dacă în trecut acest obicei era realizat ad-hoc, în zilele noastre s-a intervenit asupra lui, întrucât începând cu anii '90 și-a pierdut din intensitate și frecvență. Astfel admirăm inițiativa domnului Marius Sebe de a revitaliza și de a readuce în prim-plan acest obicei ancestral, prin organizarea Festivalului Ziua Cucilor din Brănești, după cum explică Virginia Oană, muzeograf la Muzeul Dunării de

Jos din Călărași. Oamenii din sat care se fac cucii își confecționează măști din carton, de formă țuguiață, prinse cu ajutorul unor basmale, se îmbracă cu rochii, chiar și rochii de mireasă și iau în mână câte o bucată de cârpă sau cauciuc și lovesc pe spate pe toți cei pe care îi întâlnesc, spunându-le: „Nu-ți dau decât o opincă să nu te mai prindă frigurile”. Vestimentația Cucilor vorbește despre ritualul în sine și anume alungarea spiritelor rele. Astfel, atât măștile, cât și celelalte obiecte de vestimentație sunt înfricoșătoare la vedere, iar la acestea se adaugă și alte accesorii precum talăngile masive atârdate la brâu, al căror zgomot avea aceeași menire - îndepărtarea duhurilor rele. Conform Muzeului Dunării de Jos din Călărași, tot în funcție de zonă, în confecționarea măștilor erau folosite diferite materiale. Astfel, dacă în Brănești și în Vrancea am observat că predomina hârtia creponată colorată și penele de pasăre în confecționarea acestora, în alte zone știm că sunt folosite pânza de sac, bețele, cartonul și lâna. Umblatul Cucilor pe ulițele satului din zori până în seară avea ca menire lovirea consătenilor cu o opincă, un bici sau cu un pământ pește spate, să scoată boala și răul din ei. O vorbă veche spune că cel care s-a făcut un an Cuc este obligat să se mai facă încă doi ani la rând Cuc, pentru a nu se transforma în drac. Așa că mai bine bătut cu opinca sau îmbrăcat în cuc să trecem pragul timpului spre primăvară... ■

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Motto: „Un scriitor nu își ia niciodată vacanță. Viața înseamnă pentru el fie să scrie, fie să se gândească la ce va scrie”
(Eugène Ionesco)

Pe 3 martie este marcată în întreaga lume, Ziua Mondială a Scriitorilor, moment de celebrare a rolului important pe care îl deține literatura ca element de dezvoltare a societății umane, în orice colț al globului, prin intermediul libertății cuvântului. Ziua Internațională a Scriitorilor a fost adoptată în ianuarie 1986, la cel de-al 48-lea Congres internațional PEN Club, organizația internațională a scriitorilor. PEN Club (Poets – poeți, Essayists – esești, Novelists – romancieri) a fost înființat în anul 1921, la Londra, la inițiativa britanicei Catherine Amy Dawson-Scott, poetă, dramaturg și activist pentru pace, iar primul președinte a fost celebrul romancier John Galsworthy. Printre primii săi membri s-au numărat Joseph Conrad, Elizabeth Craig, George Bernard Shaw și H.G. Wells. PEN Club este considerată cea mai veche organizație neguvernamentală din lume și a fost creată cu scopul protejării scriitorilor și a dreptului la liberă expresie.

În Charta PEN Club erau menționate câteva principii ale organizației: Literatura nu cunoaște frontiere și trebuie să rămână o monedă curentă între oameni în ciuda frământărilor politice internaționale. În toate circumstanțele, și mai ales în timp de război, operele de artă, patrimoniul umanității în general, ar trebui să nu fie atins de tensiunile politice ori naționale. Membrii PEN ar trebui ca în orice moment să-și folosească influența în favoarea bunei înțelegeri și a respectului reciproc între națiuni; ei ar trebui să se angajeze să facă

3 martie - Ziua Mondială a Scriitorilor

tot ce pot să împrăștie urile de rasă, clasă și naționale și să susțină idealul unei unice umanități trăind în pace într-o unică lume. PEN susține principiul transmiterii nestingherite a gândirii în cadrul fiecărei națiuni și între națiuni, iar membrii săi se angajează să se opună oricărei forme de suprimare a libertății de expresie în țara și comunitatea din care fac parte, ca și în restul lumii oriunde acest lucru este posibil. PEN se declară pentru o presă liberă și se opune arbitrariului cenzurii în timp de pace. PEN crede că progresul necesar al lumii către o ordine politică și economică mai bine organizată face imperativă o critică liberă a guvernelor, administrațiilor și instituțiilor. Și întrucât libertatea implică o restricție voluntară, membrii PEN se angajează să se opună răului adus presei libere de publicarea mincinoasă, falsificarea deliberată și distorsiunea faptelor pentru scopuri politice sau personale. Așadar membri ai PEN Club puteau deveni toți scriitorii, editorii și traducătorii profesioniști care susțin aceste țeluri, indiferent de naționalitatea, originea etnică, limba, culoarea sau religia lor.

La doi ani de la înființarea PEN Club, erau 11 centre europene, toate participante la primul congres din 1923, ținut la Londra, iar în 1925, existau deja 25 de centre PEN în Europa, cărora, pînă în 1931, li s-au adăugat câteva centre în America de Sud și China, începând astfel procesul de

mondializare a PEN Clubului. În anul 1923 s-a înființat PEN Clubul Român, într-o sincronizare aproape spontană cu fenomenul internațional, avându-l printre inițiatori pe Liviu Rebreanu, o organizație din care au făcut parte de-a lungul timpului personalități literare cunoscute – Camil Petrescu, Lucian Blaga, Ion Pillat, Mhail Sebastian, Mircea Eliade, Ion Minulescu, Octavian Goga, Vasile Voiculescu, Ion Barbu, Victor Eftimiu și mulți alții. PEN Clubul Român a participat la congresele interbelice ale PEN de la Berlin, Viena, Dubrovnik și altele, însă, după 1945, după instalarea influenței sovietice în România, acest club ca și multe altele instituții și organizații independente, a dispărut, fiind interzis. De altfel Radu Cioculescu, secretarul PEN Clubului, a fost arestat și a murit în închisoare. Era momentul începutului unui război teribil între comuniști și intelectuali, război căruia i-au supraviețuit puțini dintre cei cu conștiință. După 1964, PEN Clubul Român a existat din nou, în chip formal, fără a avea și posibilitatea să funcționeze. În anii '70, președintele PEN Clubului Român a fost poetul Geo Dumitrescu. Organizația funcționa ca un fel de secție de relații internaționale a Uniunii Scriitorilor Români de-atunci, cu servituțile de rigoare legate de tutela comunistă. Un poet important al regimului, Eugen Jebeleanu, a fost la un moment dat președinte al PEN Clubului Român, din care făceau parte și alți scriitori agreeți de regim precum Horia Lovinescu, Radu Boureanu, George Ivașcu, Corneliu Leu sau Alexandru Balaci. În perioada 12-18 ianuarie 1986 s-a luat decizia de a sărbători, la 3 martie, Ziua Internațională a Scriitorului, în cadrul celui de-al 48-lea Congres internațional PEN Club. În mai 1990, Ana Blandiana a fost invitată, la Viena, la Congresul mondial anual al PEN International, unde s-au reînființat PEN Cluburile naționale pentru țările foste comuniste. La 11 septembrie 1990, Centrul PEN Român renăștea, într-o ședință la care au participat cei mai reprezentativi scriitori români, iar

poeta Ana Blandiana avea să devină președinta PEN Clubului Român, afiliat Organizației Internaționale a Scriitorilor, exercitându-și mandatul până în anul 2004. În mandatul 2011-2015, președintele PEN Clubului Român este Magda Cârneci. În anul 2010 Pen Club a devenit PEN International, iar actualmente pe glob există circa 145 de centre PEN, majoritatea extraeuropene. În anul 2013, a fost înființat Premiul PEN România, care se acordă anual unei cărți care promovează valorile morale, memoriale și politice susținute de organizație. În 2013, premiul a fost obținut de Fundația Academia Civică, prin Ana Blandiana și Romulus Rusan, iar în 2014, el a fost primit de Gabriel Liiceanu. În 2015 premiul a fost acordat lui Andrei Cornea pentru volumul „Miracolul. Despre neverosimila făptură a libertății” (Editura Humanitas, București, 2014), în 2016 ex aequo, scriitorilor Cristian Teodorescu, pentru romanul „Șoseaua virtuții. Cartea câinelui” (Editura Cartea Românească, 2015) și Bogdan Ghiu, pentru „Totul trebuie tradus. Noua paradigmă (un manifest)” (Editura Cartea Românească, 2015), iar în 2017, premiul a intrat în posesia Ruxandrei Cesereanu, pentru volumul „Fugarii: Evadări din închisori și lagăre în secolul XX” (Editura Polirom, 2016). Centrele PEN militează pentru supraviețuirea literaturii, amenințată tot mai mult de televiziune și de subcultură, dar și pentru drepturile și libertățile profesionale ale scriitorilor și pentru libertatea cuvântului. Orice Centru PEN național are propriile priorități și își concentrează activitățile pe libertatea de expresie, de exemplu, sau pe programe educaționale, de alfabetizare, pe promovarea literaturii naționale sau a scrisului în limba diferitelor culturi minoritare. De asemenea, sunt editate publicații, se organizează evenimente sau se acordă premii literare. În această zi îndreptăm un gând bun către cei care prind în plasa ideilor muzele din Muntele Parnas și „luptă” în linia întâi a societății cu creionul și penița... ■

„Dragostea bătu-o-ar vina!”, spectacol poveste de Dragobete la Centrul Cultural al MAI

Joi, 23 februarie 2023, ora 18.00, forfota din florăriile apropiate de Calea Victoriei și Piața Unirii era justificată doar de existența unui spectacol cu mari vedete. Și într-adevăr urma să aibă loc spectacolul – poveste de Dragobete, numit atât de inspirat, „Dragostea bătu-o-ar vina!”, prezentat de Ansamblul Artistic „Ciocârlița”, la Centrul Cultural al M.A.I. din București. Printre vedetele care au urcat pe scenă au fost Adriana Antoni,

Ionel Tudorache, Marian și Ana Maria Mexicanu, Nicolae Datcu, Cristina Gheorghiu, Mirela Bria și Taraful Domnesc, Maria Stroia, Ionela Stăncioiu-Belu, Natalia Popescu, Bogdan Ioniță, Cornel Turcitu, Maria Ciripan, Daniel Frunzăreanu și Doina Mirea. Și-au mai dat concursul Taraful Ilfovului, orchestra și corpul de balet ale Ansamblului Artistic „Ciocârlița”, Ansamblul Artistic „Doina Ilfovului” din orașul Buftea (jud. Ilfov).

Realizator a fost Mirela Bria, iar scenariul și regia artistică au aparținut lui Marian Ciripan. Dirijor a fost maestrul Cornel Turcitu, iar coregraf Sandu Daniel Toma. Maestrul Valentin Popa a coordonat ritmul și volumul sonor al microfoanelor. Județul Ilfov a fost reprezentat cu cinste de Ansamblul Artistic „Doina Ilfovului” al Centrului Cultural Buftea (prof. coregraf Daniela Mândroc, instructor de

dans Valentin Rogojinaru) și Taraful Ilfovului (coordonatorul artistic Mircea Constantin), care au oferit momente de înaltă ținută artistică. La final, florile au inundat scena și aplauzele au rechemat artiștii din culise, încă o dată, la întâlnirea cu mărița sa, publicul. Organizatorii spectacolului au fost Centrul Cultural al M.A.I. și Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov. ■

George V. GRIGORE

Rezistența prin credință și tradiție

George V. GRIGORE

„Lacrimi cât au fost decapitați
N-a vărsat un licăr dintre ele
Să-i ajungă până la Carpați
Să le țină de lumânărele.”
(Ioan Alexandru)

De câte ori ajung la ansamblul istoric al Palatului Brâncovenesc din Mogoșoaia gândul mă poartă către cel care și-a sacrificat nu numai propria viață, ci și pe cea a celor mai apropiate persoane, pentru dreptate și credință. O lumânare aprinsă și un gând bun îi dăruiesc lângă altarul bisericii pe care acest mareț domn român a ridicat-o aici. Palatul și colecția muzeală de aici, replicată cu celelalte palate, biserici și curți domnești lăsate moștenire, ne arată cât de mare era sufletul acestui domn care dă numele unei întregi epoci din istoria noastră: Brâncoveanu. Dar pentru a-l cunoaște mai bine ar trebui să vedem și pe cine a avut în preajmă, în toate încercările sale: pe Maria Brâncoveanu. Aceasta a fost fiica lui Neagu Postelnicul din Negoști și nepoata lui Antonie Vodă din Popești, domn al Țării Românești în anii 1669-1672. Încă din timpul acestui domnitor viitorul soț al Mariei, Constantin Brâncoveanu, deținea la Curte demnitatea de paharnic, făcându-se cunoscut pentru noblețea, destoinicia și blândețea sa.

Maria Brâncoveanu a fost ca un adevărat personaj de legendă. Fără îndoială că neamul strălucit din care venea Brâncoveanu, pe lângă aceste calități, a făcut ca Maria să fie susținută de familie în vederea unei căsătorii cu tânărul boier. Pe linie maternă, Constantin Brâncoveanu era descendent direct al Cantacuzinilor, al căror înaintaș din secolul al XIV-lea era Ioan Cantacuzino, împărat al Bizanțului. Pe linie paternă, era descendent din boierii Craiovești și înrudit cu Matei Basarab, fapt pentru care se considera coborâtor din Basarab. Cei doi tineri, Maria (sau Marica) și Constantin, s-au căsătorit în anul 1674, iar în familia lor s-au născut nu mai puțin de unsprezece copii: șapte fete și patru băieți - Stanca, Maria, Ilinca, Constantin, Ștefan, Safta, Radu, Ancuța, Bălașa, Smaranda și Matei.

La cererea și la rugămintea Sfatului, în 1688 Constantin Brâncoveanu a acceptat domnia, devenind domnitorul Țării Românești. Venirea la domnie a lui Constantin Brâncoveanu a reprezentat un moment culminant, pe plan social-politic, în afirmarea puternicului și bogatului neam brâncovenesc, ale cărui rădăcini se cufundau în negura istoriei. Numele lui Brâncoveanu avea să fie cunoscut, în timpul lungii sale domnii, în tot Orientul creștin, mai ales datorită uriașelor sale averi, moștenite sau acumulate, care i-au îngăduit să acorde mult ajutor celor supuși stăpânirii otomane. Brâncoveanu a ctitorit una din cele mai strălucite epoci ale culturii românești. În anul 1714, Constantin Brâncoveanu și Doamna Maria împlineau 40 de ani de căsnicie. În același an domnitorul urma să își sărbătorească împlinirea vârstei de 60 de ani. Numai că din pronie divină aceste sărbători s-au petrecut în Ceruri, căci în 15 august 1714, praznicul Adormirii Maicii Domnului, ziua de naștere a voievodului și ziua în care doamna Maria își sărbătorea numele, aceasta a primit vestea uciderii soțului și fiilor săi, martirizați într-o piață din Istanbul. Înainte cu câteva luni, în 24 martie 1714, voievodul Constantin Brâncoveanu fusese arestat și dus cu întreaga familie la Constantinopol, după ce toate bunurile și averea descoperite în țară i-au fost confiscate. Aruncat în temnița de la Yedikule și mutat apoi în cea de la Bostanei bași, de lângă prima poartă a Seraiului, voievodul român a fost

Surse: wikipedia.org; gds.ro; adevarul.ro; cotidianul.ro; viva.ro; biserica-brancoveanu.worldpress.com; ziare.com; evz.ro

supus torturilor spre a mărturisii locurile unde și-a ascuns averile. În ziua de 15 august 1714, Constantin Brâncoveanu și cei patru fii, împreună cu clucerul Ianache Văcărescu (devotat domnitorului), purtați pe ulițele Constantinopolului și decapitați în apropierea seraiului.

Osemintele lui Constantin Brâncoveanu și ale fiilor săi au fost aduse în țară abia în anul 1720, în timpul domniei lui Nicolae Mavrocordat (1719-1730), de doamna Maria Brâncoveanu, și au fost înhumate alături de osemintele lui Ion Mavrocordat în biserica Sf. Gheorghe Nou din București, ctitorie brâncovenească. După moartea voievodului, văduva, doamna Maria Brâncoveanu, și ginerii săi, împreună cu Constantin, unicul său nepot de fiu rămas în viață, au fost surghiuniți în Asia Mică. Doamna Maria împreună cu toată familia sa a reușit să mai ajungă în țară abia în 1717, eliberați din surghiunul de la Kutahia, unde erau ținuți sub atentă observație după uciderea lui Constantin Brâncoveanu.

Fiică de postelnic și nepoată de domn, Maria Brâncoveanu și-a dus crucea cu demnitate și curaj, fiind un real exemplu pentru femeile române din toate timpurile. De aceea au apărut asociații umanitare care îi poartă numele și cărți care îi slăvesc viața de jertfă și credință.

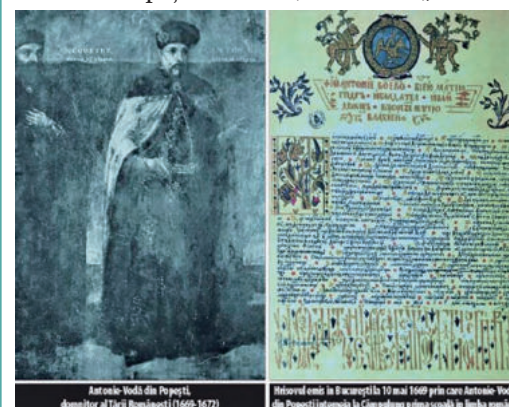
Ca un semn al veșnicei recunoștințe și al neuitării, a fost creată laleaua „Doamna Maria Brâncoveanu”, cea dintâi lalea olandeză cu nume românesc. Aceasta înflorește în renumitul parc Keukenhof, din Țările de Jos. Este cultivată încă din 2018, iar în primăvara trecută (2022), 325 de bulbi ai lalelei „Doamna Maria Brâncoveanu” au înflorit atât în pavilionul Willem-Alexander, cât și în aer liber, în apropierea aceluiași pavilion. Laleaua „Doamna Maria Brâncoveanu” este un proiect al Parohiei ortodoxe române „Sf. Grigorie Teologul” din Schiedam/Rotterdam, păstorită de preotul paroh Protopop dr. Ioan Dură împreună cu membrele Asociației „Doamna Maria Brâncoveanu”. Bulbi ai lalelei „Doamna Maria Brâncoveanu” au fost dăruțiți către diferite lăcașe de cult, instituții și personalități ale vieții culturale din România, Țările de Jos, Grecia, Republica Moldova, Franța și Germania. Printre acestea se numără: Patriarhia Română, Catedrala Mântuirii Neamului, Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale din Paris, Biserica Sf. Gheorghe Nou din București, mănăstirile ctitorite de domnitorul Constantin Brâncoveanu, biserica Sfântul Sava din Iași, Arhiepiscopia Râmnicului, Administrația Prezidențială, Senatulului României, municipiul Râmnicu Vâlcea, Institutul Român/Biblioteca Română din Freiburg, grădinile botanice din București, Iași și Cluj-Napoca, dar și Regelui Willem-Alexander și Reginei Máxima ai Țărilor de Jos, Familiei Regale a României, unor

așezăminte de cult din București și din județele Prahova, Vâlcea, Covasna, Mehedinți, Maramureș, Suceava, Brașov, precum și mănăstirii Izvorul Tămăduirii de pe insula grecească Sikinos. ■

Antonie din Popești (1669-1672), domnitor al Țării Românești

Vecinătatea Ilfovului cu Bucureștiul nu putea să nu creeze în timp „alianțe”, iar familiile boierești ilfovene nu puteau să nu caute a se afla la conducerea Țării Românești. Meșteșugurile și bogăția pământului făceau ca boierii ilfoveni să fie înstăriți, iar orașenii să caute această bogăție. Înrudirea necesară se făcea în special prin căsătorie. Printre cercetările mele, am aflat că Antonie Vodă din Popești de Ilfov (n. ? – d. februarie 1672) a fost un domnitor al Țării Românești în perioada martie 1669 - martie 1672. El însuși din păturile boierești, fiu al lui Mihai Grecul, comerciant ridicat la rang boieresc de Mihai Viteazul, a fost pus pe tron de familia boierească a Cantacuzinilor. Mihai Grecul (tatăl său) era fratele ibovnicei lui Mihai, Tudora. Rolul său politic era redus la cel de simplă marionetă, aflată sub tutela acestora. Inițial boierii Cantacuzini îl susținuseră pe Radu Leon, dar acesta s-a întors împotriva lor, în 1668. Cronica partidei rivale a Bălenilor precizează - dacă este să i se acorde crezare - că domnitorul era constrâns să-și întregască rația zilnică de mâncare și băutură, fixată de boierii Cantacuzini. Totuși, de la Antonie Vodă ne-a rămas biserica mănăstirii Turnu din Târgșor (azi aflată în „Rezervația Arheologică Târgșoru Vechi”, jud. Prahova), pe care el a reconstruit-o pe ruinele unei mai vechi biserici, ctitorie a lui Vlad Țepeș. La 10 mai 1669 domnitorul Țării Românești Antonie-Vodă din Popești (1669-1672), înțelegând nevoia unei case de învățătură la Câmpulung, a înființat aici prima școală din Țara Românească pentru copiii orașenilor și ai țăranilor din comunele învecinate. Antonie Vodă a fost dat jos de pe tron din ordinul Marelui Vizir Köprülü Fazıl Ahmed, convins cu bani să îl întoarcă pe tron pe Grigore I. Ghica, rivalul Cantacuzinilor. Acesta și-a reluat domnia la 20 martie 1672. Nepoata lui Antonie Vodă din Popești, Maria (Marica; n. cca. 1661 – d. decembrie 1729), a fost soția lui Constantin Brâncoveanu, domnul Țării Românești. S-a căsătorit în 1674 cu marele dregător Constantin, unul dintre cei mai influenți boieri din țară, rudă cu marile familii Brâncoveanu și Cantacuzino, care din anul 1688 a urcat pe tron. Popești-Leordeni, localitatea „de baștină” a domnitorului Antonie Vodă, este actualmente un oraș din județul Ilfov. Localitatea se află în vecinătatea sud-estică a municipiului București, la ieșirea către Oltenița, fiind un oraș-satelit al Capitalei. Așezarea este cunoscută drept locul unei vechi comunități de bulgari catolici. Orașul Popești-Leordeni se află la sud-est de municipiul București, pe malul drept al râului Dâmbovița. Localitatea Popești apare pentru prima dată în documente încă din anul 1532, când se face pomenire de moartea lui Vlad Vodă, înecat în apele Dâmboviței. În anul 1632, când Sofica, fiica vornicului Stoica din Sintești, s-a căsătorit cu boierul Gheorghe Caridi, aceasta a primit în dar jumătate din satul Popești, cealaltă jumătate cumpărând-o mai pe urmă. La sfârșitul secolului al XIX-lea, pe teritoriul actual al orașului erau organizate comunele Popești-Conduratu și Leurdeni, în plasa Dâmbovița a județului Ilfov. Comuna Popești-Conduratu era formată din două sate, Popești-Români și Popești-Pavlicheni, cu 810 locuitori, în majoritate bulgari romano-catolici, care trăiau în 154 de case. În comună funcționau o școală mixtă, o biserică ortodoxă și una catolică. Comuna Leurdeni era formată din satele Leurdeni-Români și Leurdeni-Sârbi, având 496 de locuitori. În comună funcționau o mașină de trierat cu aburi, o școală mixtă cu 8 elevi (din care 3 fete) și o biserică. În anul 1873, cele două comune au fost unite sub numele de Popești-Leurdeni, iar în 1925 comuna făcea parte din plasa Pantelimon a aceluiași județ, fiind compusă din satele Popești-Pavlicheni (reședința), Popești-Români, Leurdeni și cătunul Cula, având o populație de 2.100 de locuitori. În 1950, comuna Popești-Leordeni a fost arondată raionului N. Bălcescu din orașul republican București, iar în 1968, a devenit comună suburbană a municipiului București, toate satele ei fiind contopite într-unul singur. În 1981, a trecut la Sectorul Agricol Ilfov, subordonat municipiului București, sector devenit în 1997 județul Ilfov. Orașul este format din trei sate (cartiere), a căror toponimie se regăsește în numele boierilor care au trăit prin aceste locuri cu secole în urmă: Popești-Conduratu sau Pavlicheni, Popești-Români și Leurdeni. Opt obiective din orașul Popești-Leordeni sunt incluse în Lista monumentelor istorice din județul Ilfov ca monumente de interes local. Șase dintre ele sunt clasificate ca situri arheologice (între care ruinele conacului Costaforu), iar două ca monumente de arhitectură – ansamblul fostului conac Manu, datând din secolele al XVII-lea–al XIX-lea, cu pivnițele boltite și biserica „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”; și Biserica Vintilă Vodă din Popești-Leordeni, cu hramul „Sfânta Alexandrina” și „Sf. Ierarh Nicolae” din cartierul Popești-Români (construită în anul 1676).

Data viitoare când mai treceți prin Popești să știți că această localitatea a dat un domnitor Țării Românești, pe Antonie, cel care a înființat la Câmpulung prima școală din Țara Românească pentru copiii orașenilor și ai țăranilor din comunele învecinate. ■

Surse: wikipedia.org; enciclopediaromaniei.ro; evenimentulistoric.ro; asociațiarrespect.worldpress.com; biblioteca-digitala.ro; dexonline.ro; ilincart.ro; muzeulbucurestiului.ro; ziarulumina.ro; curteadomneascadintargoviste.ro

George V. GRIGORE

George V. GRIGORE

Teodor Stănescu – filantropul din Măgurele care a pariat totul pe viitor

Teodor Stănescu a fost un român adevărat care a depus toate eforturile doar în slujba viitorului. Cu gândul la viitor, a muncit ca un supraom și a lăsat moștenirea sa ca amintire. S-a născut în București la 20 iulie 1868, într-o familie cu obârșii severinene. Pătruns de sentimentul responsabilității și al familiei, desfășoară o muncă imensă în agricultură, care-i dă posibilitatea agonisirii, în perioada creșterii economice a anilor 1900, a unor importante domenii agricole situate în comuna Măgurele-Filipești din apropierea Capitalei. Testamentul său, de o mare dimensiune spirituală, este un exemplu de filantropie. Datorită muncii sale aprige, era nevoit să doarmă în condiții dificile, uneori chiar călare pe cal, așa cum i-a rămas amintirea, pentru a fi prezent la numeroasele lucrări agricole ce-l sollicitau. Prieten cu Ioan Kalinderu și rămas atașat de acele locuri și de săteni, înzestreată Institutul Oteteleşanu - nou înființat, biserica și școala. Sporindu-și averea, construiește imobile din zona „culorii de Negru” din București, pe care le donează comunității și familiei, instituind ajutoare către instituții de promovare a culturii în diferite pături sociale. Edificatoare în acest sens este donația către „Școala Normală a societății pentru cultura și instruirea învățătorilor ce dau cultura poporului de la sat”, din strada Sfânta Ecaterina, actualul sediu al Facultății de Teologie din București. Acceptată de Regele Ferdinand, la propunerea lui Barbu Delavrancea, contrasemnata de I.G. Duca, donația lui Teodor Stănescu începe cu tradiționala formulare ortodoxă a vechilor zapisuri: „În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt - Treimea Sfântă și nedespărțită”. Testatorul care se intitula cu mândrie „agricultor” instituie în anul 1912

un fond de 370.000 de lei - sumă considerabilă pentru vremea aceea, când leul avea paritate cu aurul -, desemnând ca legatară Academia Română. Chiar de la articolul 1, când instituie sumele pentru ajutorare, precizează că, după trecerea din viață a soției, renta viageră a acesteia se va acorda suplimentar, ca ajutor de măritiş, absolventelor de la Institutul Oteteleşanu din comuna Măgurele, județul Ilfov, incluzând în titlul premiului și pe soția sa, Maria Stănescu. La articolul 2, Teodor Stănescu aduce precizări ca premiul să se acorde tuturor elevilor, indiferent dacă erau sărace sau bogate, numai după celebrarea căsătoriei acestora, atât legal, cât și religios, cu mențiunea că se va putea pierde dacă nu va trece cel puțin o perioadă de zece ani de mariaj. A lăsat și o sumă pentru a i se face pomenirea de Sfântul Ierarh Nicolae, ocrotitorul spiritual al filantropilor. Prin articolul 3 se acorda un venit la începutul fiecărui an Facultății de Teologie, care făcea parte din clădirea Universității București, destinat studenților săraci până la terminarea studiilor, care nu vor trece de patru ani: „Acest drept de premiu îl vor căpăta studenții - bine înțeles cei silitori și cu bună purtare, (...) în fața Consiliului profesoral al Facultății de Teologie luând parte ca Președinte cel mai în vârstă d-n Profesor, (...) iar dacă din cei cu drepturile câștigate nu își vor îndeplini rolurile și îndatoririle cerute științifice Onor, Consiliul profesoral al Facultății de Teologie este în drept a anula acel drept câștigat și a-l înlocui unui alt student care ar merita acel premiu înălțurând pe cel îndărătmic. (...) Restul (...) urmează a fi dat în fiecare an ca primă de ajutor la 2 studenți care și-au terminat drepturile la teologie la noi în țară, luându-și licența. Acest ajutor li se va da pe termen de doi ani (...) acelor licențiați în teologie spre a-și continua studiile la facultăți ortodoxe în străinătate; acești tineri vor fi recomandați cât va trăi de iubitul meu prieten d-l Dragomir Dimitrescu, profesor la Facultatea de Teologie”. Articolul 4 stipulează: „Academia Română va depune venitul (...) în fiecare an Onor. Casei Școalelor ca Onor. Direcțiune(a) să dispună de acest fond îmbrăcând copiii săraci ce urmează școalele primare, urmând ca din acest venit să îmbrace circa treizeci de copii (...) de la

școlile primare din culoarea de Negru (astăzi sectorul 3 și o parte din sectorul 4, n.r.). (...) Acest ajutor se va face la copiii cei mai silitori și cu purtări frumoase (...)”. Articolul 5: „Academia Română va depune (...) Direcțiunii școlii din comuna Măgurele Ilfov, ca din acest fond direcția să îmbrace pe fiecare an câte zece copii de țărani și cinci fete de țărani în costumul lor național din copiii ce vor urma în școala din cătunul Măgurele-Filipeșcu unde urmează a se clădi acea școală, fiind eu donatorul acelei clădiri și aceasta în amintirea șederii mele ca agricultor în acest cătun”. Articolul 6: „Academia Română va pune la dispoziție, la începutul fiecărui an școlar, Onor. Direcțiunii școlii normale (...) din str. Sf. Ecaterina. Venitul (...) se va pune la dispoziția acelei școli ca dl director să formeze Consiliul Profesorat (...) fiind d-sa ca Președinte și să aleagă unul din elevii săraci și fără mijloace fiind însă silitori și cu purtări frumoase și să-i dea acel ajutor (...) până la terminarea studiilor sau circa pentru patru ani, bine înțeles, dacă își va termina studiile”. Articolul 7: „Academia Română este în drept a primi recomandați sau cerând Universității din Buc. prin Decanul Facultăților a i se recomanda șapte tineri anual din studenți ce sunt foarte silitori și cu purtări frumoase și sunt săraci și suferinzi, venindu-le în ajutor cu 120 lei de fiecare student (...) spre a se duce la o stațiune balneară numai în țara noastră”. Prin articolul 8 se instituie recomandări pentru pomenirea donatorului în ziua Sfântului Ierarh Nicolae.

Articolul 9 prevede un alt capital, de care Academia va uza „bine înțeles tot în a căuta a veni în ajutor sub ori ce ar fi forma”. Articolul 10: „Onor. Academia va clădi sub a sa supraveghere o școală cu două săli cu locuință învățătorului în cătunul Filipescu, comuna Măgurele, județul Ilfov (...) și alte sume „se vor depune la Casa de Depuneri pe seama bisericii din Cal. Călărașilor, «Sf. Ștefan», București, care va avea drept a-i ridica și beneficia de ei la reclădirea noii biserici”. Articolul 11: „Atât autoritățile administrative, cât și Justiția sunt rugate a da tot concursul spre executarea acestui testament, care îl las cu toată buna mea voință de creștin și cetățean român și iubitor de adevăratul lui neam românesc (...) și pentru ca fapta mea să serve de exemplu pentru îndrumarea spre bine și moralizarea neamului nostru românesc”. Articolul 12 păstrează tradiția hrisoavelor: „Ori cine va lucra cu conștiință și cu drept asupra executării acestei dorinți, Dumnezeu milostiv să-i dăruiască ani mulți cu zile fericite la întreaga lui familie și Sf. Nicolae, care mi-a fost mie în totdeauna în ajutor, să-l aibe sub scutul său, protejându-l și să-i fie în ajutor la orice nevoi”, încheindu-se cu cuvintele: „În numele Tatălui și al Fiului și al Duhului Sfânt. Amin. Născut la 1868 iulie 20 în comuna București din părinți de naționalitate adevărați români, care prin o adevărată muncă cinstită și-a recăștigat averea”. În 1915, cu ocazia deschiderii testamentului, autoritățile juridice au descoperit suplimentarea fondului legatarii cu impresionanta sumă de 520.000 de lei către Institutul Oteteleşanu, Facultatea de Teologie, Școala normală, Seminarul Central din București, Școala din culoarea de Negru, Școala din comuna Măgurele, adăugând și alte sume pentru construirea școlilor din comuna Măgurele-Sârbi și din curtea Bisericii Delea Veche din București, pentru reclădirea bisericilor „Sfântul Ștefan” și Delea Veche, pentru construirea bibliotecilor de la Școala Măgurele-Sârbi și Școala Delea Veche. După o viață de sacrificii, Teodor Stănescu a trecut la Domnul când avea doar 47 de ani, fără a lăsa urmași. ■

Surse: ziarulumina.ro; altmarius.ning.ro; wikipedia.org;

Prof. dr. Marin Iancu – un scriitor de marcă al județului Ilfov

Printre scriitorii de marcă ai județului Ilfov și colaboratorii noștri importanți, atât al revistei Condeie Ilfovene, cât și al Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, se află la loc de cinste și profesorul dr. Marin Iancu. Născut în localitatea Alunișu (Cluj), la 10 martie 1950, a urmat școala primară în satul natal, cursurile gimnaziale în comuna Sâncraiu (Cluj), liceul în orașul Huedin și Facultatea de Filologie a Universității „Babeș-Bolyai” Cluj-Napoca și Facultatea de Litere, Universitatea din București (1970-1973). În 2003 a primit titlul de doctor al Universității din București cu teza „Personajul în proza lui Marin Preda”, avându-l coordonator științific Alec Hanță. Este profesor de limbă și literatură română la Școala Gimnazială Nr. 1 din orașul Voluntari, dar și la Colegiul Bilingv „G. Coșbuc” din București. Este secretar al Societății de Științe Filologice din România, Filiala București (1989-2000), inspector școlar general al județului Ilfov (1988-1989), inspector școlar de specialitate la Inspectoratul Școlar al Municipiului București (1990-2014). Autor a 17 manuale de limbă și literatură română (clasele V-XII) și al unor ghiduri, volume de metodă și auxiliare școlare, a debutat publicistic în „Scânteia tineretului” în anul 1983. Primul său volum a fost „Călătorie spre izvoare”, o antologie de reportaje (Editura „Eminescu”, București, 1986). A colaborat ca redactor la revistele „Limba și literatura română”, „Litere”, „Pro Saeculum”, „Ardealul literar” și „Vatra veche”. A semnat rubrici de cronică literară în „Pro Saeculum”, „Vatra veche”, „Litere” și „Ardealul literar”. A mai colaborat la: „Tribuna”, „Suplimentul literar-artistic al ziarului Tineretul liber”, „Ramuri”, „România literară”, „Axioma”, „Familia”, „Convorbiri literare”, „Preocupări

didactice”, „Bucovina literară”, „Ateneu”, „13 Plus”, „Cultura”, „Jurnalul literar”, „Discobolul”, „Acasă”, „Actualitatea literară”, „Argeș”, „Luceafărul”, „Antares”, „Destine”, „Adevărul literar și artistic”, „Convorbiri didactice”, „Examene”, „Tribuna învățământului” și „Buletinul Societății de Științe Filologice”. A publicat volumele Călătorie spre izvoare (în colaborare, 1986), Lectura literară în gimnaziu (1994), Dicționar de critică literară (1995), Al.Piru. Studiu monografic (1995), Marin Preda. Dicționar de personaje (în colaborare, 1996), G. Coșbuc. Interferențe literare (în colaborare, 1996), Antologie de literatură universală (în colaborare, 1996), Dicționar de personaje călinescine (2000), Nevoia de modele. Interviuuri pe teme de istorie literară (2003; ediția a II-a, 2014), Al. Piru. Severitatea spiritului critic (2003), Creangă, altfel (în colaborare, 2008), Marin Preda. Reflecții, amintiri, confesiuni (2010), Symbolismul românesc (în colaborare, 2007), De la Siliștea-Gumești la „Cheia” Rosetti. Dicționarul personajelor lui Marin Preda (ediția I - 2013; ediția

a doua, rev. și ad. - 2019), Marin Preda, el însuși (2013), Portret de grup. Albatros, Sărmă ghimpată, Gândul nostru (2013), Convorbiri cu Mircea Popa și provincia sa (2013), Alunișu. Cea mai frumoasă poveste (studiu monografic) (2014), Amintiri în zigzag. Marin Iancu în dialog cu Teofil Răchițeanu (2016), Cronica de ocazie, Poezie și proză (Editura Bibliotheca, Târgoviște, 2019), Evocări și comentarii critice (Editura Editgraph, Buzău, 2019), Lumea personajelor lui Marin Preda (Editgraph, Buzău, 2021). Antologii: Poezia Războiului de Reîntregire a Neamului și a Marii Uniri (2018). Marin Preda, el însuși, Reflecții, opinii literare, confesiuni și pilde morale (Editura Editgraph, Buzău, 2019). A îngrijit ediții din Ion Creangă (Amintiri din copilărie (1997) și Mihai Eminescu, Proză literară (1997). Atent la detalii, lector profund și posesor al unui simț critic rafinat și responsabil, Marin Iancu publică volum după volum, eseuri critice, cronici, note de lectură, evocări ale scrierilor a peste 100 de autori români, contribuind astfel la promovarea literaturii naționale de ieri și de azi. În aceste studii, Marin Iancu se dovedește un mare iubitor de literatură, un fin analist, elaborându-și punctele de vedere cu rafinement, reflectând asupra ideilor exprimate, cultivând un original comentariu nuanțat, ca urmare a unei lecturi profunde, simțul său estetic fiind evident în aprecierea operelor personalităților evocate cu respectul cuvenit celor care au contribuit la evoluția și la modernizarea literaturii române din toate timpurile. Prolific scriitor și coordonator al unor importante publicații de specialitate, dar și de interes cetățenesc, profesorul Marin Iancu face parte din Societatea Scriitorilor Târgovișteni, este Membru titular al Uniunii Scriitorilor din România și face parte din Uniunea Ziariștilor Profesioniști. ■

George V. GRIGORE

„Când culorile au tăcut!” – un film sensibil, educativ și plin de speranță

Un eveniment cultural deosebit desfășurat la Ateneul Român în acest început de an 2023 a trecut ca un zbor de aripă. A fost numit „Între lumini și umbre” – ca eveniment organizat de surorile gemene Silvia și Irina. Sâmbătă, pe 4 februarie 2023 cei invitați și doritorii au fost prezenți la premiera documentarului „Când culorile au tăcut”, o producție-premium marca TVR. În urma unui eveniment tragic, în decursul a 10 zile, cele două surori gemene și-au pierdut vederea în proporție de 80%. Șocul suferit nu le-a doborât, ci le-a îndârjit să ducă o viață frumoasă. Au fost nevoite să se adapteze rapid la o viață în care abia mai zăreau frânturi de lumină. Povestea lor, care întrece orice exercițiu de imaginație, spusă de Alina Amza, a fost prezentată spectatorilor transpusă în film.

Irina și Silvia se aflau la început de drum, aveau 24 ani, câștigau concursuri de frumusețe, terminau facultatea în scurt timp, apropiindu-se de examenul de licență. Șocul morții tatălui lor, însă, le-a agravat retinopatia pigmentară atipică pe care o aveau. Această boală a retinei o aveau din copilărie, dar nu le provocase probleme de vedere până atunci. Distruse din cauza durerosului eveniment, în doar câteva săptămâni, gemenele și-au pierdut mai mult de 80% din acuitatea vizuală și au fost nevoite să se adapteze rapid la o viață în care abia mai zăreau frânturi de lumină. Ceea ce au reușit să facă, însă, după această grea încercare, a uimit o lume întreagă. Au demonstrat tuturor celor care le-au cunoscut că ambiția, perseverența, forța le-au dus acolo unde puțini oameni au reușit să ajungă. Oricine altcineva s-ar fi prăbușit sau ar fi căutat mila celor din jur. Silvia și Irina, însă, au învățat să se reconstruiască. Toți cei care vor urmări filmul vor avea șansa să urmeze puterea exemplului și să-și reevalueze propriile vieți și aspirații. Marile lecții de demnitate și curaj vin în cele mai nebanuite moduri.

Alina Amza, unul dintre cei mai talentați, curajoși și fermecători oameni de televiziune, le-a transformat povestea într-un film și a făcut-o impecabil, corect, luminos, departe de compasiunea care stingherește sau limitează. La final am rămas cu firescul și

eleganța de a fi în lume a acestor surori care mărturisesc că se simt autentic norocoase, pentru că au văzut lumea până la 24 ani și că o pot astfel revedea din amintire. Excelent a fost și discursul lui Andrew Noble, ambasadorul Marii Britanii, prezent la eveniment. Cea care a făcut posibilă apariția acestui minunat film documentar, Alina Amza, ne-a transmis pe rețelele de socializare următoarele: „Pot s-o numesc una dintre cele mai importante zile din viața mea. Dar n-ar fi fost posibilă fără Silvia Păun și Irina Crocker, și fără Prietenii mei pe care i-am simțit atât de aproape așară! A fost o noapte de vis, plină de emoție și bucurie! Mulțumesc tuturor celor care au ajuns la Ateneul Român și care au reușit să mă facă să simt că filmul documentar pe care l-am realizat, „Când culorile au tăcut”, poate schimba vieți, mentalități și suflete! E minunat să fii pe aceeași scenă cu atât de multe femei unice, puternice, superbe!” Cele două gemene au acum o viață socială plină, fac sport constant, merg la dans, au joburi și pasiuni și, în plus, sunt invitate să susțină prezentări inspiraționale, în română și în engleză.

Televiziunea Română a transmis și va mai transmite acest documentar emoționant, dar dumneavoastră în puteți găsi deja pe rețelele de socializare sau pe You Tube. Este un film sensibil, educativ și plin de speranță. Mulțumim tuturor ce au făcut posibilă punerea în pagină a acestei dureroase lecții de viață! Poate așa vom deveni mai puternici! ■

Surse: tvr.ro; monden.ro; artpres.ro; viata-libera.ro; tvrplus.ro; radarmedia.ro; playu.ro; dailyromania.net; revistaderecenzii.com; revistavedetelor.ro; eventbrite.com

George V. GRIGORE

Ion Dolănescu - O voce caldă și o legendă a folclorului românesc

L-am cunoscut pe Ion Dolănescu personal prin anul 2000, când l-a botezat pe strănepotul meu Dimitrie, apoi când i-a tăiat moțul. Masa festivă a avut loc chiar în casa sa de lângă Piața Rosetti, când am și filmat evenimentele. Au fost invitați de seamă ai familiei preotului Radu Ilinoiu, tatăl strănepotului, precum și invitații d-lui Dolănescu. Ion Dolănescu a avut foarte mulți fini și finuțe. Dar să depănăm câteva din amintirile d-lui Ion Dolănescu, chiar dacă nu mai este printre noi de ani buni. Așa este bine să ne mai amintim de marii artiști români care au dus, cu succes, faima muzicii populare românești peste hotare. Cu ajutorul unui ziar de colecție apărut prin 2008 am prelucrat pentru cititorii publicației „Condeie Ilfovene” câteva date importante și am reprodus câteva fotografii din colecția personală.

Ion Dolănescu s-a născut la 25 ianuarie 1944, în miez de iarnă, în comuna Perșinari, lângă Târgoviște, într-o familie în care toți cântau. Cântecul l-a însoțit de când s-a știut. Cam la 3-4 case de casa sa natală stătea șeful de post. Nevasta lui făcea pâine la cuptor și până se cocea pâinea îl punea să cânte. Ion avea trei ani și știa o singură strofă dintr-un cântec. Dar îi spunea că dacă nu-i face și lui o pâinică de care îi plăcea, nu-i cântă. ...Ion a crescut cu muzica muntenească și oltenească, un stil de interpretare pe care generații întregi de tineri cântăreți au încercat să-l imite. După debutul său artistic din anul 1960, când a cântat la Târgoviște alături de Maria Tănase, a avut o ascensiune rapidă, cucerind inimile iubitorilor de cântece populare datorită vocii calde, bine timbrată și expresivă -, după cum a apreciat etnomuzicologul Elise Stan. Îndrăgitul artist a reflectat în cântecele sale viața, în toate ipostazele ei. Dintotdeauna le-a fost aproape românilor care trăiau departe de glia străbună. Ca să-i ajute să-și stingă pentru câteva clipe dorul de țară, Ion Dolănescu a dus în America, într-o batistă, o mână de pământ românesc. În 1984, când a fost la New York pentru a concerta, se afla în turneu și Circul din București, cu vestita trupă de acrobați „Moșoianu”, din care făcea parte și proaspăta recordmenă mondială în acrobație, Corina Colonelu-Moșoianu. Artiștii Ion Dolănescu și Tiberiu Ceia au ținut să le facă o vizită și să-i vizioneze în spectacol. Ca amintire au făcut mai multe fotografii cu trupa și cu fetele. La final a felicitat trupa pentru frumoasele numere acrobatiche de o mare ținută artistică din arenă și frumoasele costume cu motive naționale.

Cântecul i-a devenit bun prieten lui Ion Dolănescu încă din copilărie. Întâmplările unora, precum și unele povești de viață, deveneau versuri, apoi cântecele pe care Ion le interpreta cu drag. Îndrăgostit de vocea Mariei Lătărețu, a urmat chemarea cântecului popular. Destinul i-a scos-o în cale pe Maria Tănase, care l-a îndemnat să-și urmeze cu

Victor Colonelu, regizor film

încredere visul de a deveni un mare cântăreț. Ion Dolănescu a străbătut toată țara, de la sud la nord și de la est la vest, fermecând publicul cu vocea și cântecele sale. De-a lungul carierei sale a înregistrat peste 50 de discuri în care a adunat melodii de petrecere, de dor, de dragoste, balade, doine și romanțe. Dintre melodiile rămase ca șlagăre, amintim: „M-am născut lângă Carpați”, „În pădure la Daimac (Codin)”, „Pentru tine, Ileanuța”, „Duce-m-aș și m-aș tot duce”, „Călătorule din drum” și multe altele. Dolănescu mai povestea: „Când am intrat la școală, eram mai băgăreț, m-au văzut profesorii că sunt talentat și m-au pus să dirijez corul școlii”. La 18 ani a cântat și la Casa de Cultură din Târgoviște. Acolo, prin 1961, a cunoscut-o pe Maria Tănase și alături de ea a făcut un turneu de 3 săptămâni prin tot județul. Vremea a trecut, și vocea lui Ion Dolănescu a fost apreciată și de Nicolae Ceaușescu, care l-a invitat la recepții sau petreceri de familie. În 1966 Ion Dolănescu a fost recrutat la o unitate militară din Băneasa, de unde a fost cooptat în ansamblul „Ciocărlia”. A fost căsătorit cu Maria Ciobanu, cu care a făcut un duet de mare succes. A cântat alături de Maria Ciobanu, Tiberiu Ceia, Ionela Prodan, Ionuț Dolănescu, Irina Loghin, Arsenie Butnaru de la Chișinău. În repertoriul său s-au găsit cântece de petrecere și romanțe scrise chiar de Ion Dolănescu. Într-una din zile, povestea Ion, în drum spre Radio unde trebuia să predea niște materiale, a auzit un cântec de primăvară. Ajuns acasă, având în minte melodia, a compus un nou text de nuntă. A făcut parte și din ansamblul „Doina” al Armatei, a fost și la Teatrul din Pitești, a cântat împreună și cu ansamblul „Rapsodia Română”, în trio cu frații săi, Nicolae și Constantin Dolănescu, sub bagheta dirijorului Ionel Budișteanu. Publicul l-a răsplătit cu aplauze și el a apreciat gesturile de simpatie: „Toată viața mea a fost încununată de flori și de aplauze. Când vedeam sala cum murmură, plină, mă gândeam: - Ce am să le spun eu atâtor oameni și să fie mulțumiți? – Mi se părea că niciodată nu e suficient. Publicul nu te iartă dacă dai greș”, spunea artistul. Totuși a plecat dintre noi prea devreme, dar a lăsat în urmă doi fii, pe Ionuț și pe Dragoș, și nepoții, precum și muzica sa.

Este bine ca generațiile tinere să știe că a existat un Ion Dolănescu care a îndrăgît și a transmis tuturor melodiile de muzică populară din Muntenia și Oltenia. A fost un mare artist, un maestru al muzicii populare. Personal, în anul 2000 am realizat două filme documentare de scurt metraj cu evenimentele din familia sa, care au rămas în arhiva personală, dovezi ce pot fi prezentate spre a se cunoaște istoria acestui mare cântăreț, reprezentant de seamă al folclorului românesc. ■

„Șoseaua Reginei” dintre două mănăstiri ilfovene: Cernica și Pasărea

George V. GRIGORE

Prima vizită a tinerei principese a României și viitoarei regine Maria în afara Bucureștiului a avut loc în luna martie a anului 1893, la mănăstirile Cernica și Pasărea din județul Ilfov. La începutul anului 1893, Maria, tânăra Prințesă de Edinburgh, sosește în România pentru a trăi alături de soțul ei, Prințul Ferdinand, nepotul Regelui Carol I.

Prin martie, îngrijorat de însingurarea Principesei, Regele Carol I plănuiește o primă ieșire în afara capitalei, la mănăstirile Cernica și Pasărea. După ce a vizitat Mănăstirea Cernica, principesa Maria, însoțită de unchiul Carol, merg la mănăstirea de maici de la Pasărea, aflată de partea cealaltă a Pădurii Pustnicu. Ca urmare a vizitei pe care o face tânăra principesă la mănăstirea Pasărea în anul 1893, drumul care merge la mănăstire,

prin pădurea Pustnicu și Cozieni a luat numele de Principesa Maria. Cu timpul însă, chiar dacă denumirea inițială s-a pierdut, în amintirea bătrânilor din localitatea Brănești, drumul a rămas cu numele de „Șoseaua Reginei”, pentru că tânăra principesă devenise mai apoi

Regină a României. O manifestare culturală ar reaminti și revaloriza aceste lucruri. ■

Bibliografie:
Regina Maria - „Jurnalul vieții mele”,
Editura Librex Publishing, Ostrava,
Republica Cehă

Noi descoperiri din perioada secolelor III-IV în situl „Străulești-Măicănești” din București

Situat între malul nordic al râului Colentina și șoseaua Gheorghe Ionescu Sisești, situl arheologic „Străulești-Măicănești” suprapune una dintre zonele cele mai intens locuite de pe teritoriul Bucureștiului. De la descoperirea sitului în anul 1960 și până în prezent au fost întreprinse 22 de campanii de cercetare arheologică sistematică care au scos la iveală ample așezări din perioada secolelor III-IV d.Hr., perioada migrațiilor și Evul Mediu, precum și urme sporadice de locuire din neolitic și epoca bronzului. Descoperirile recente au oferit noi date privind locuirea din perioada secolelor III-IV, atribuită populației daco-romane. Au fost identificate și cercetate noi locuințe, instalații de ardere și gropi menajere. Dintre acestea, o locuință se remarcă prin inventarul bogat, alcătuit din fragmente ceramice, oase animale și chirpici ars. A fost recuperată atât ceramică locală, de tradiție Latène, cât și fragmente din amfore romane și alte vase de import. Aspectul locuinței și disponerea inventarului arheologic indică faptul că locuința a fost abandonată într-o manieră organizată, în timp ce restul așezării și-a continuat existența. După abandon, groapa bordeiului ar fi fost folosită de membrii așezării pentru depozitarea deșeurilor menajere. Prin analogii cu inventarul complexelor din apropiere pot fi stabilite relații cronologice între locuințele așezării. „Astfel de descoperiri reprezintă, așadar, verigi de legătură importante pentru documentarea diferitelor faze de locuire”, ne transmite Radu Nicolae, muzeograf în cadrul Biroului de Arheologie Preventivă și Sistematică, al Muzeului Municipiului București. ■

Surse: historia.ro; portal-ro.com

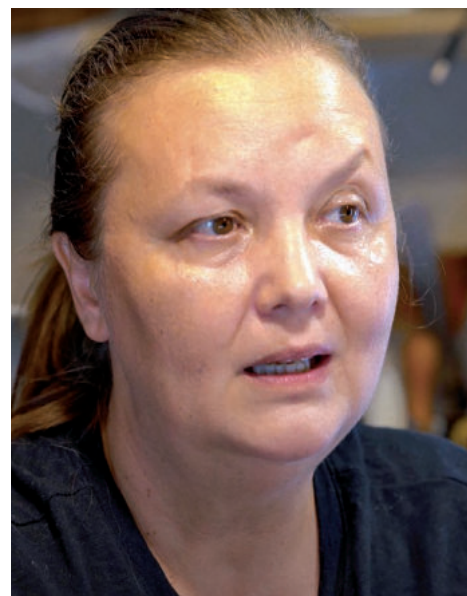
George V. GRIGORE

CENTRUL JUDEȚEAN PENTRU CONSERVAREA
ȘI PROMOVAREA CULTURII TRADIȚIONALE
ILFOV

Balotești

Cosette Theodora Tutunea, meșter popular în arta pielăritului

George V. GRIGORE

În încercarea noastră de a promova valorile din Ilfov și de a aduce în atenția dumneavoastră talente și meserii autentice românești, de data aceasta o prezentăm pe doamna Cosette Theodora Tutunea, meșter popular în arta pielăritului. Doamna locuiește în comuna Balotești, județul Ilfov, unde are și un atelier de creație. Doamna Tutunea dispune de materia primă necesară și uneltele specifice activității meșteșugărești, lucrează manual, cu mult talent și

măiestrie obiecte din piele (genți, portofele, curele, bijuterii). Cu produsele sale de handmade, respectiv articole de marochinărie create din piele naturală, bijuterii din piele naturală, bijuterii din mărgelă și pietre semiprețioase, bijuterii lucrate din fimo (lut polimeric) și diferite articole create prin diferite tehnici de transfer, Cosette Tutunea a participat în cadrul Festivalului „La nisip” – Olimp (Constanța) în perioada anilor 2018 și 2019. Apoi a fost la Târg de vară „Venus” (Constanța) – în perioada iunie 2021 și Festivalul „La nisip” – Olimp (Constanța) în august 2021. Au urmat Târgul de antichități și handmade „Vivo” – Constanța, în perioada 20-22 mai 2022 și Târgul de antichități și handmade „Vivo” – Constanța, în perioada 21-24 ianuarie 2022. De asemenea, în 2022, a participat la toate activitățile Centrului Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov, la care a fost solicitată, precum Festivalul Medieval de la Buftea (Povești din vremuri de altă dată) și Serbarea câmpenească cu specific cercetășesc, desfășurată pe Platoul Canton din Moara Vlăsiei. Participând la activitățile instituției noastre, puteți descoperi mai multe despre această meserie frumoasă care, în zilele noastre, este aproape uitată. ■

„Abordări moderne în psihopedagogia învățământului preșcolar și clasa pregătitoare” – un program de formare necesar în județul Ilfov și în sistemul educațional românesc

Reformele în învățământul românesc s-au succedat într-un ritm continuu, având ca obiectiv să contureze un sistem de învățământ modern, adaptat la spațiul european al educației și mai ales flexibil în raport cu sistemul de competențe necesare pentru tânăra generație de absolvenți. În ultimii ani, însă, zona de modificări structurale s-a centrat asupra educației timpurii, reprezentată de învățământul

Profesor metodist Simona Gabriela Luca

preșcolar și antepreșcolar. Între multiplele reforme la acest nivel de învățământ au fost și trecerea creșelor și a altor unități de educație timpurie antepreșcolară de la primării la Ministerul Educației, adoptarea unui nou curriculum pentru educație timpurie, care are la bază noi principii moderne de integrare curriculară și de stimulare specifică sau trecerea grupei pregătitoare de la învățământul preșcolar în învățământul primar, obligatoriu.

Toate aceste reforme structurale, care pornesc de la o nouă abordare a locului și rolului educației în perioada de vârstă timpurie, mult mai semnificativ decât în trecut și observat pe baza cercetărilor

recente, realizate la nivel mondial în educație, necesită construirea de noi competențe cadrelor didactice care predau la nivel preșcolar.

În acest context, CCD Ilfov a răspuns acestei nevoi de formare, propunând un curs de formare realizat atât conceptual, cât și susținut ca activitate de formare de inspectorul de specialitate-învățământ preșcolar din ISJ Ilfov, profesor Elena-Luminița Sandu. Sunt în desfășurare două grupe ale acestui program de formare, conceput în manieră blended-learning, 24 ore. Metodologia este una adaptată nevoilor de formare ale participanților de la Grădinița nr. 2 Bragadiru și Grădinița Voinicel din Chitila.

Sesiunile față în față oferă participanților ocazia de a învăța prin exersare experiențială, directă a jocurilor și altor elemente specifice curriculumului învățământului preșcolar, iar sesiunile on-line au ca suport platforma Google Classroom unde se facilitează lucrul colaborativ, aplicativ și schimbul de materiale pentru studiu, filme și alte materiale, într-o abundență de care se bucură participanții.

Deși este la început, acest program de formare poate fi considerat unul deosebit de atractiv, nu doar util cadrelor didactice din învățământul preșcolar, aceasta reieșind din chestionarele aplicate la finalul fiecărei sesiuni de formare. Programele de formare constituie nu doar un spațiu pentru dobân-

direa unor noi competențe, dar și un cadru în care participanții diseminează cunoștințe și informații dobândite în cadrul programelor naționale și europene, cum este programul Erasmus+.

Educație pentru cultura tradițională. Simpozion „Folclor fără frontiere. Ziua cucilor”!

Prof. Marius-Ovidiu Sebe
Foto: Marius Pistrui

Organizat an de an de Casa Corpului Didactic Ilfov cu ocazia Sărbătorii tradiționale Ziua Cucilor de la Brănești, tradiționalul simpozion „Folclor fără frontiere” s-a întors din nou în sala de festivități a casei profesorilor ilfoveni, după două ediții online impuse de pandemia COVID. Luni, 27 februarie, prima zi din Postul Paștelui, cadre didactice, reprezentanți ai unor instituții de cultură și ai comunității locale au avut din nou posibilitatea unor dezbateri privind educația pentru cultura tradițională, tema generală a acestei ediții fiind provocările care amenință tradițiile în general și în mod special obiceiul Cucilor de la Brănești, precum și modalitățile de intervenție pentru salvarea, păstrarea și transmiterea acestora mai departe tinerelor generații. În deschiderea activității, prof. Florin Petrescu, directorul Casei Corpului Didactic Ilfov a transmis urări de bun venit invitaților precizând printre altele „Ziua Cucilor este cea mai importantă sărbătoare a comunității brăneștene, dar și a Casei Corpului Didactic Ilfov care are ca obiectiv să promoveze valorile culturale, să formeze profesorii și să asigure activități prin care valorile naționale să se consolideze, să se conserve și nu în ultimul rând să se transfere către noile generații”. În continuare, moderatorul activității, profesorul metodist Marius-Ovidiu Sebe, a punctat principalele etape ale evoluției istorice a localității, a scos în evidență pe tot parcursul activității aspecte din trecutul și prezentul tradiției cucilor și a prezentat diverse materiale realizate de-a lungul timpului pe această temă expuse sub forma unei expoziții. Au urmat intervențiile participanților, fiecare relatând exemple de activități concrete de integrare a tradiției în educația elevilor sau propriile experiențe de cercetare, exemple de bună practică sau contribuții personale referitoare la această remarcabilă tradiție de care s-au atașat iremediabil. Au prezentat Doina Ișfănoni, expert etnolog „Ziua Cucilor, datină de renovare a timpului și purificare a spațiului comunitar”, profesoara Niță Carmen, Grădinița „Rița Gărgărița” Brănești „Educație pentru cultura tradițională la nivel preșcolar”, Dana Manolache, documentarist Direcția ID-IFR - CREDIS a Universității din București, „Ziua cucilor pe înțeleșul copiilor!”, Felicia Roman, profesor la Școala Gimnazială Nr. 1 Brănești a vorbit despre

lucrarea sa de gradul I, care abordează „Rolul Sărbătorii Cucilor din Brănești în dezvoltarea competenței specifice de investigare a elementelor de interculturalitate la elevii de gimnaziu”, profesoara Anghel Claudia, „Aspecte privind educația pentru cultura tradițională. Ziua Cucilor la Liceul Tehnologic Cezar Nicolau Brănești”, asist. univ. dr. Oana Maria Călin-Lipănescu, FJSC, Universitatea din București, „Social media - șezătoarea digitală a generației actuale”, profesorul Marius-Ovidiu Sebe, „Reflecția Cucilor de la Brănești în picturile Margaretei Sterian” și George Grigore, șef birou Cultură CJCPC Ilfov, „Rolul și implicarea Centrului de Cultură Ilfov în susținerea tradițiilor ilfovene”. Această ediție s-a bucurat și de prezența unor oaspeți de seamă ai comunității bulgare din România, deputatul Gheorghe Nacov, reprezentantul minorității bulgare din Parlamentul României, și secretarul Ambasadei Bulgariei la București, Ognian Iliev. Cu această ocazie au fost scoase în evidență unele aspecte privind rădăcinile bulgare ale comunității din Brănești, iar brăneșteanca Maria Radu a făcut o conversație în graiul bulgar local străvechi în fața întregului auditoriu.

La finalul activității, participanții au primit cartea „Zestrea Brăneștiului. Mic ghid al patrimoniului comunitar”, agende, calendarul manifestărilor culturale ilfovene din 2023 și au fost invitați să deguste din unele preparate culinare locale cum ar fi plăcinta cu magiun de pepeni sau micii de Brănești.

În încheiere, Casa Corpului Didactic Ilfov mulțumește partenerilor, care ne-au susținut la fiecare ediție - Primăria și Consiliul Local Brănești, Asociația Culturală Brănești, Consiliul Județean Ilfov prin Centrul Județean pentru Conservarea și Promovarea Culturii Tradiționale Ilfov și unitățile de învățământ din localitate.

Horiana Arghira PETRESCU, Bibliotecar CCD Ilfov

Motiv de bucurie: lectura

La confluența anotimpurilor, într-o lună specială, a lui Făurar, încercând să ieșim de sub apăsarea timpurilor cu destule turbulențe, pentru un strop de liniște și împăcare, Ziua Națională a Lecturii ne propune să prevenim tristețile cotidiene, ale prezentului, nu întotdeauna roz, prin descoperirea unei bucurii simple, mereu la îndemână: LECTURA.

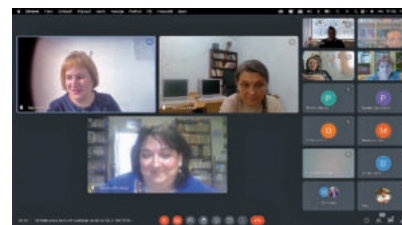
„Să citim, citire, cea dintâi iubire” – cei care conjugă acest verb, transpunându-l în practică zi de zi, pot depune mărturie că cine citește se îmbogățește. Desigur, nu este vorba de bogăția materială, cea pieritoare, ci de cealaltă bogăție, cea nepieritoare, mereu grăitoare... Căci, da, cărțile vorbesc, cu ele niciodată nu suntem singuri și de ele putem să fim întotdeauna siguri.

„Un singur prieten rămâne neschimbat: CARTEA” (K. Fedin). Iată un punct fix, pe nisipurile mișcătoare ale vremurilor! Iar când este vorba despre ce și pe cine citim, recomandarea/revenirea la clasici este binevenită. Și atunci, iată, alegerea datei de 15 februarie pentru a sărbători lectura, nu este întâmplătoare pentru că reprezintă ziua nașterii a doi oameni mari ai vremurilor trecute, personalități a căror viață a însemnat ceva, care au lăsat ceva culturii și literaturii române Titu Maiorescu (1840-1917) și învățământului românesc Spiru Haret (1851-1912).

Aflată anul acesta la a II-a ediție, Ziua Națională a Lecturii a fost marcată la CCD Ilfov prin organizarea unui webinar care a adus laolaltă oameni care slujesc cartea și lectura, bibliotecari școlari, cadre didactice responsabile de biblioteci școlare, centre de documentare și informare din școlile județului Ilfov. Invitați să ne vorbească despre beneficiile lecturii au fost dna lect. univ. dr. Gabriela Băran, de la Universitatea din București, Facultatea de Litere - Secția Științele Informării și Documentării, inspectorul de Limba română, prof. Maria Gridan, de la Inspectoratul Școlar Județean Ilfov, Nică D. Lupu, scriitor, Vanesa Aruna Dup, profesor documentarist la Școala Gimnazială „Petru Span” din Lupșa, județul Alba.

Din ideile celor prezenți rezum pe scurt că este salutară Ziua Națională a Lecturii, dar, să nu uităm de vorbele unui alt mare înțelept, Miron Costin, că „Mai vartos să înțelegi ce citești că a citi și a nu înțelege este a vântura vântul și a fierbe apa”.

Lectura presupune și înțelegere, și discuție pe marginea textelor, lectura este o confruntare de opinii, iar bibliotecile pot deveni locuri de întâmpinare pentru cei care vor să deprindă meșteșugul de a citi bine și cu folos. Cu ajutorul cadrelor didactice, încă de la grupele de nivel preșcolar, secolundați, acolo unde există, de bibliotecarii școlari se poate transmite elevilor taina unei științe minunate aceea de a ști să citești pentru a înțelege și a nu privi lectura ca o urâtă și dezagreabilă obligație. Deprinzând-o corect pe băncile școlii, lectura ar putea să rămână, pentru tot restul vieții, o încântare, care să te poată salva de la nefericire, pentru că lectura te ajută să înțelegi lumea, să ai un vocabular extins, să ai răspunsuri la întâmplări prin care treci, să-ți însoțești viața cu literatură, ca să ai zile mai frumoase, mai pline de semnificație. Avem o Zi Națională a Lecturii. Inițiativa e laudabilă, iar sprijinul oferit de Ministerul Culturii și Ministerul Educației este binevenit. Rămâne ca și noi, fiecare pe plan local, personal să găsim cu cale să o onorăm cum se cuvine pentru a nu obține efectul contrar.

Pagină coordonată de prof. dr. Florin PETRESCU, director al CCD Ilfov